

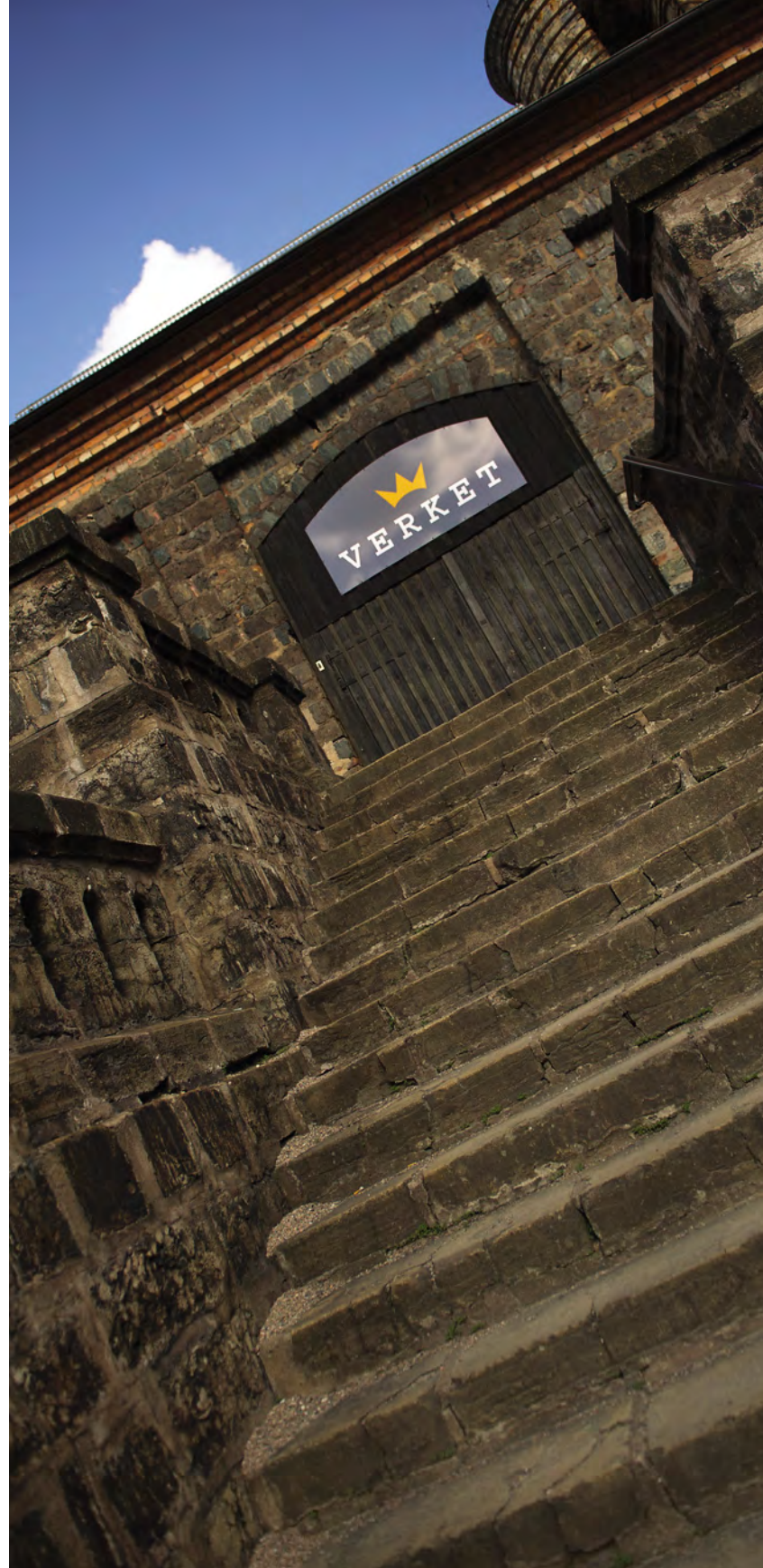

Sagolikt

Avesta Art 2011

Innehåll

Innehåll/Contents	2
Förord/Preface	3
Sagolikt/Enchanted	4
Avesta Art.	6
Roy Andersson	10
Hanna Beling	12
Nygårds Karin Bengtsson, Michael Ellburg	14
Helena Blomqvist	16
Eric Dyer	18
Kaj Engström	20
Pontus Ersbacken	22
Gabriella Göransson	24
Henry Grahn Hermunen	26
Jörg Jeschke	28
Sara Lundberg	30
Anders Stimmer	32
Stina Wirsén.	34
Ulrika Minami Wärmling.	36
Björn Lövins Galleri	38
Björn Lövin Gallery	39
Konst i själva verket/Art in the Works	40
Optik-Tivoli.	46
Verkförteckning/List of art	48
Fakta/Facts	50
Karta/Map	51

Välkommen

Avesta Art slår nu upp portarna till tionde utställningen. Varmt välkommen in i en sagolik värld där nästan allt är möjligt. Inte ens gränsöverskridandet tycks känna några gränser...

Sagor har många betydelser och många bottenar. Grekisk gudaberättelser, orientaliska *Tusen och en natt*, riddardiktning, isländska sagor – i historien finns rika sagokatter. Folksagor har förmedlats genom sekler och sammanfattats av inte minst bröderna Grimm. Sagor av HC Andersen, Elsa Beskow, Astrid Lindgren, Tove Jansson och många fler författare fascinerar ständigt nya generationer. Magiska världar som i Tolkiens *Sagan om Ringen* och George Lucas *Stjärnornas krig* trollbinder både unga och vuxna. *Narnia* och *Harry Potter* är andra aktuella exempel. Walt Disney bidrar med nya och nytolkade sagor. Sagans klassiska kamp mellan det onda och det goda finns i TV-serier för vuxna, både deckare och s.k. såpor.

Avesta Arts tema *Sagolikt* är inspirerat av många tidigare besökare som har njutit och berörts av mystiken och magin i Avesta gamla järnverk, Verket. Miljön i sig är gåtfull och gränslandet inte alltid tydligt mellan industriminne och samtidskonst. Våldiga ugnar reser sig värdigt – som vore de skulpturer. Springor silar solljus, skuggor leker. Melodiska toner vid glaskonst ryggas till inför vingslagen från fåglar, fria utanför hyttgluggens lucka. Barn och vuxna på upptäcktsfärd, i samma svindlande värld. I Avesta Art 2011 är också konstnärliga uttryck gränsöverskridande – måleri som foto, måleri genom fotografi, videokonst, konstfilm, flyktigt, förgängligt, beständigt.

Avesta Art har nationell och internationell räckvidd med förnämliga konstnärer och tusentals återkommande besökare. Genom Avesta Art 2011 blir konstatställningen årlig. Den nya kunskapssatsningen Avesta Art Academy går vidare och tillsammans med barn och unga utvecklas kulturverkstaden med grafik, måleri, drama och andra workshops.

Arrangör är Avesta kommun. Generösa bidrag lämnas av Landstinget Dalarna, Länskonst Dalarna och Arbetsförmedlingen. Bergslagsatsningen Kultur och Turism lyfter fram Avesta Art som inspirerande exempel på mötet mellan kulturarv och vital samtidskultur.

Välkommen är Du, både nu och nästa år!

Kenneth Linder

Avesta kommun, chef för Verket

Welcome

Avesta Art is opening its doors for the tenth time. We offer you a warm welcome into an enchanted world where virtually everything is possible. Even working across boundaries doesn't seem to know any boundaries....

Tales and myths have many meanings, many interpretations. The Greeks' tales of the gods, the oriental *Thousand and One Nights*, chivalrous poetry, Icelandic sagas – history is a treasure trove of tales and myths. Folk tales have been passed down through the ages and are represented not least by the Brothers Grimm. The stories of HC Andersen, Elsa Beskow, Astrid Lindgren, Tove Jansson and many others have continually fascinated new generations. Magical worlds like Tolkien's *Lord of the Rings* and George Lucas's *Star Wars* have spellbound both young and old. *Narnia* and *Harry Potter* are other current examples. Walt Disney contributes with new tales – and new interpretations of old ones. The classic struggle between good and evil can be found in TV series for adults, both detective stories and soaps.

Avesta Art's *Enchanted* theme is inspired by many earlier visitors who have enjoyed and been enthralled by the mystery and magic of Avesta's old ironworks, *Verket*. The environment in itself is enigmatic and the borderland between industrial monument and contemporary art isn't always clearly drawn. Massive ovens stand dignified as if they were sculptures. Sunlight filters through the cracks, shadows play. The melodic tones of glass works of art shrink back from the wing beats of the birds, free outside the holes in the smelting house. Children and adults on journeys of discovery in the same dizzy world. At Avesta Art 2011 artistic expression knows no boundaries – paintings as photos, paintings through photography, video art, transient, perishable, steadfast.

Avesta Art has a national and international reach with distinguished artists and thousands of visitors who return time and time again. With Avesta Art 2011 the exhibition has now become an annual event. The new educational venture Avesta Art Academy continues and together with children and young people the cultural workshop develops with drawing, painting, drama and other workshops. Avesta Art is organised by the Town of Avesta. Generous grants have been made by the Dalarna County Council, Länskonst Dalarna (the county art commission) and Arbetsförmedlingen (the employment service agency). The organisation promoting culture and the arts in this region highlights Avesta Art as an inspiring example of the fusion of industrial heritage and contemporary art.

We offer you a warm welcome – both now and next year!

Kenneth Linder

Director of *Verket*, Town of Avesta

Sagolikt

Skönhet och suggestiv stämning i slaggstenslottet som byggdes till järnverk lockar människor att drömma och dikta. Ljuset som möter dunkel, glänsande stenar mot kärvaste rost, legenden om den vitklädda kvinnan som anas bland spår av arbetets allvar... Sagoskimrande bilder bubblar fram, bultar mot verklighetens hårda klang. Många besökare känner sig bergtagna av Verket. Den förtrollningen för i år Avesta Art vidare till temat *Sagolikt*.

Sagans värld ger oss människor redskap att med nya ögon se oss själva, vårt sammanhang och våra möjligheter. Sagor förflyttar oss till hemlighetsfulla, kanske dramatiska världar och okända platser och ger oss – utan att vi tänker på det – nya insikter.

I sagoskruden, i metaforen, förtydligas livets stora frågor. Känslor och tankar som vi har svårt att tillstå – eller sätta ord på – får frihet att finnas och att mogna. Här finns botten för frågor om moral, hämnd, skuld, försoning, den fria viljan och själva livets mening... Sagoväsen kan beröra – och frigöra – det som finns djupast inom oss och i vår relation till andra människor. Sagor gör oss helt enkelt bättre rustade att möta verkligheten, och sådana verk är alltför viktiga för att vara förbehållna barn. Vi vuxna behöver också sagor – och vi omger oss med dem, utan att alltid kalla dem så.

Sagolikt kan vara det spöklika och kusliga som ger kalla kårar, det dramatiska, det sublima, det groteska, burleska, det skirt ljuva och det upphöjt vackra. I sagans värld kan allt hända och allt är tillåtet.

Temat *Sagolikt* har guidat oss i Avesta Arts organisation till årets konstnärer som – var och en på sitt sätt – arbetar med ämnen och formspråk som kittlar vår längtan till sagovärldar. I deras verk finner vi det sagolikas

mångfacetterade uttryck – i vid bemärkelse något svindlande, underbart, romantiskt, gåtfullt, otroligt, trolskt, fantastiskt, äventyrligt, rysligt, farligt eller skrämmande ... och klargörande.

Mystisk, magisk, sagolik – så kan även Avesta Arts miljö beskrivas.

Beauty and an evocative mood induce people to dream and compose in the clinker castle that was built as an ironworks. The light that meets the gloom, shining stones against the coarsest rust, the legend of the white-clad woman who can be discerned among the serious lives of the workers.... Shining fairytale pictures bubble up, pound against harsh reality. Many visitors are enthralled by The Works. That bewitchment takes Avesta Art this year to the theme *Enchanted*.

The world of fairytales gives us the tools to see ourselves, our surroundings and our opportunities with new eyes. Fairytales transport us to mysterious, maybe dramatic worlds and unknown places, and give us – without us even realising it – new insights.

Fairytales, metaphors, help clarify life's major questions. Feelings and thoughts that we have difficulty in acknowledging – or even putting into words – are let free to mature. Here are the origins of questions on morals, guilt, revenge, reconciliation, the free will and the meaning of life itself... Fairytales can affect – and release – what is deep in our hearts and our relationships with other people. They leave us better equipped to meet reality and as such they are far too important to be left to children alone. We adults also need our fairytales – and we surround ourselves with them without actually calling them as such.

The world of fairytales can be spooky and creepy that gives you the shivers, the dramatic, the sublime, the grotesque, the burlesque, the ethereal, and the exquisitely beautiful. In the fairytale world anything can happen, everything is possible.

The Enchanted theme has guided us in the Avesta Art organisation to this year's artists who, each in her or his own way, work with the subject and style that arouses our yearning to enter fairyland. In their works we can find the multifaceted expression of the

enchanted – in a wider sense something lightheaded, wonderful, romantic, mysterious, incredible, bewitched, fantastic, adventurous, dreadful, dangerous or frightening and enlightening.

Mystical, magic, enchanted – that's also how Avesta Art's environment can be described.

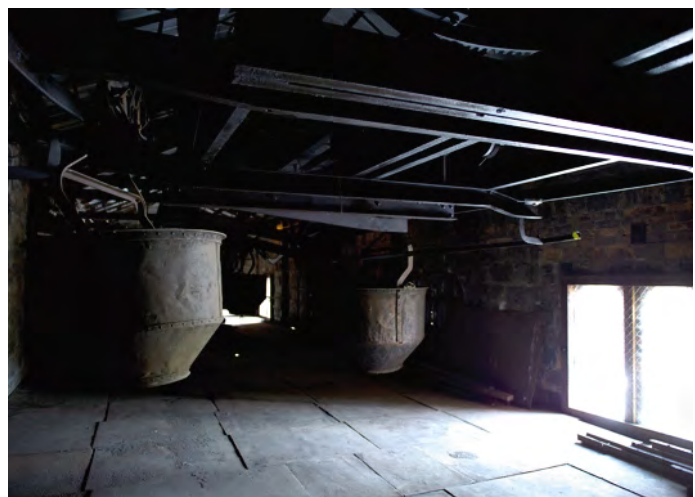
Avesta Art

Järnet rann i vitglödande strömmar, blev till plåtar, trådar och framtidstro i samhällsbygget som förnyade Sverige. Avesta var tidigt på arenan när den storskaliga industrialismen tog fart. Den första masugnen i det då så moderna järnverket blåstes på 1874. Arbetarna med yrkesskicklighet, flit och värdighet var nyckelpersoner. Men utan visionärer och entreprenörer hade Avesta – och världen – aldrig vågat språnget till en ny tid. Initiativet i Avesta är starkt förknippat med Hampus August Cornelius som också gick i spetsen för järnvägsutbyggnad, massaindustri, elkraft och telefoni.

120 år senare var järnverket sedan länge gammalt. Glöden hade falnat, valsarna hade slutat att rulla. Industriminnet var i Avesta kommuns ägo – räddat från att bli en ruin. Kulturchef Lars Åke Everbrand såg sig nyfiket omkring – sökte ny laddning för att skapa ny framtidstro. Så föddes Avesta Art: Samtidskonst ger ny hetta när järnhyttan blir konsthall! En utställning av unik art! 1994 inleddes arbetet, 1995 hölls premiärutställningen. Mottagandet från både konstnärer och besökare var omedelbart, stort och positivt.

Avesta Art har placerat Avesta på konstens Sverigekarta. Nio Avesta Art-utställningar har hittills visat verk av 141 konstnärer och samlat 230 000 besökare. Gensvaret för samtidskonst har inspirerat Avesta kommun att välja konstnärliga uttryck också för att tolka och tydliggöra industrihistorien. I martinverksopera och interaktiva gestaltningar av masugnarnas funktion förenas teknik, skönhet och lekfullhet – en satsning som är internationellt prisbelönt. Bergslagssatsningen uppmärksammar Avesta gamla järnverk som ett intressant exempel på hur industrihistoriens hus kan leva vidare i nya spännande sammanhang.

Med nya ögon ser Avestaborna och Avesta kommun nu på det anrika industriområdet Koppardalen. De vackraste byggnaderna från järnverkets epok lyfts fram och får ny betydelse som arbetsmiljö för design- och servicekontor – enligt arkitekturrådet finns här Dalarnas vackraste arbetsplats. Kontakten mellan det industriella kulturarvet och köpstaden förstärks. Under valvslagna tak i underjorden väntar kulturarvet från den äldsta industrihistorien, 1600-talets kopparbruk. År 2010 startade Avesta Art Academy med egen konstskola och värdefulla seminarier för konstnärer, curators och beslutsfattare.

Avesta Art

The iron ran in white-hot streams and was turned into sheets, wire and optimism for the future in the building of a society that regenerated Sweden. Avesta was among the first when large-scale industrialism gathered speed. The first blast furnace in the ever so modern ironworks first breathed life in 1874. The workers with craftsmanship, diligence and dignity were the key to success. But without visionaries and entrepreneurs, Avesta – and the world – would have never dared take the leap into a new age. The initiative in Avesta is strongly bound to one man, Hampus August Cornelius, who was also at the forefront in the expansion of the railways, the pulp industry, electric power and telephony.

120 years later the ironworks had for a long time been a thing of the past. The glow had faded, the rolling mills had stopped rotating. The industrial memory was owned by Avesta, saved from becoming a ruin. Cultural director Lars Åke Everbrand looked around, searching for a source of energy to recreate that optimism for the future. And Avesta Art was born – contemporary art would generate heat by turning the smelting house into an art gallery! An exhibition of unique art! The work started in 1994 the premier was held the following year. The reaction from both artists and visitors was immediate and enthusiastic.

Avesta Art has firmly placed Avesta on the art map of Sweden. Nine Avesta Art exhibitions have so far shown the works of 141 artists and attracted 230,000 visitors. The response to contemporary art has also inspired Avesta to choose artistic expression to interpret and clarify industrial history. The Martin Hearth Opera and the interactive display of the blast furnace's function combine technology, beauty and light-heartedness – works that have won prizes internationally. The investments in the mining district highlight Avesta's old ironworks as an interesting example of how historical industrial buildings can live on in a new and exciting context.

The community of Avesta now looks at the historical Koppardalen industrial site with new eyes. The most beautiful buildings from the age of the ironworks are highlighted and take on new importance as design and service offices which, according to the architectural council, are the most beautiful workplaces in Dalarna. The contact between the industrial heritage and the modern commercial city are reinforced. Underground under the arched roof awaits a cultural heritage from the origins of the industrial age, the 17th century copper works. In 2010, Avesta Art Academy started with its own art school and valuable seminars for artists, curators and decision makers.

Roy Andersson

Spårvagnen gör halt på stationen där malmen förr stannade till på sin väg mellan rostningen och masugnens förlösande eld. Destinationen är Lethe – en utforskad plats, kanske vid glömskans flod i den grekiska mytologin. Glömskans gudinna bär namnet Lethe och i folktron lånas hennes namn till en underjordisk flod, vars vatten låter de döda glömma sina tidigare liv.

Genom spårvagnen tar en scen ur Roy Anderssons film *Du levande* gestalt, en konstnärlig film om människors självkänsla – eller snarare brist på sådan. Även titeln knyter an till Lehte som med den tyske poeten Goethes ord blir skrämmande framtidsbild för oss alla: "Gläds då, du levande, i din ljuvt uppvärmda säng, innan Lethes iskalla våg slickar din flyende fot."

Med ömhet ger Roy Anderssons verk utrymme för människan själv, inte en skapad berättelse med tydlig början och tydligt slut. Människan talar – genom en tafatt relation till sig själv och sin omvärld. Genom drömmar och antydd handling bjuds delaktighet i människans erfarenheter och luftslott. Gränser suddas ut – det unika blir generellt, det allmängiltiga griper in i individens vardag. Fram stiger frågan om levnadsförutsättningar, ställd på sin spets. Filmspråket är lågmålt och långsamt, bilderna grå och poetiskt mjuka.

- Jag vill öppna samtal om moral och allvar, skriver Roy Andersson i sin bok *Vår tids rädsla för allvar*. Han efterlyser allvaret – att ta saker på allvar, att gå till botten, klargöra och dra konsekvenser, allt i skarp kontrast till ytlighet och fusk som blir skygglappar som skymmer den verklighet som är.

Du levande är den andra filmen i en serie som började med *Sånger från andra våningen* och som ska få sin fortsättning med *En duva satt på en gren och funderade över tillvaron*. Roy Andersson låter aktörerna, kameran och tiden verka. Han iakttar helheter som bara löst fogas samman. Han beskriver människan i rummet, inte hennes hud och anletsdrag – rent filmiskt tar han avstånd från närbilden som han menar är otillräcklig.

Roy Anderssons filmer är resultat av noggranna studier och iscensättningar. Hans långfilmsdebut skedde redan 1970 med den nu kultförklarade *En kärlekshistoria*, och genom åren har han gjort många både fakta- och reklamfilmer. *Någonting har hänt* skildrar bakgrunder till HIV-spridning och AIDS. *Härlig är jorden* gör som världens ledare och medborgare gjorde – betraktar förintelsen, utan ingripande. Allvarsamma frågor ställs om hur kränkningar av människovärde och mord tillåts upprepa sig, lika som i historien om än olika i sin dräkt. Som ung arbetade Roy Andersson med Björn Lövin och filmen *ILAC – To the Memory of a Great Man* som ingick i Lövins installation *In Memoriam* 1972.

Roy Andersson är född 1943, utbildad bland annat vid Svenska Film-institutets Filmskola och har erhållit en rad filmpriser som Guldbaggar och vid festivaler i Cannes och Chicago.

The tram makes a stop at the station where the iron ore halted on its way from the roasting to the releasing fire of the blast furnace. The destination is Lethe – an unexplored place, maybe on the banks of the river of forgetfulness as in Greek mythology. The goddess of forgetfulness is called Lethe and according to mythology her name is given to an underground river the waters of which allow the dead to forget their mortal lives.

Through the tram, a scene from Roy Andersson's film *You, the Living* appears, an artistic film about people's self-esteem – or rather the lack of it. The title links to Lethe who in the words of Goethe becomes a frightening picture of the future confronting us all, "Be pleased then, you, the living, in your delightfully warmed bed, before Lethe's ice-cold wave will lick your escaping foot."

With tender affection, Roy Andersson's work makes room for people themselves, not a fictitious story with a

clear beginning and end. People talk through an awkward relationship to themselves and their surroundings. Participation in people's experiences and fantasies is accessed through dreams and implied deeds. Boundaries are erased – the unique becomes the norm, the universal invades the everyday events of the individual. The question of the premise for life arises, is brought to a head. The cinematographic language is sotto voce and unhurried, the pictures grey and poetically soft.

You, the Living is the other film in the series that began with *Songs from the Second Floor* and which will be continued with *A Dove Sitting on a Branch Reflecting on Existence*. Roy Andersson allows his actors, camera and time take their course. He observes the whole which is only loosely put together.

Roy Andersson's films are the product of careful studies and settings. He made his first feature film in

1970 with *A Swedish Love Story* which became a cult film and throughout the years has made many documentary and advertising films. *Something Happened* describes the background to the spread of HIV and AIDS. *World of Glory* portrays the appalling mistake that the world's leaders and citizens make – look on without acting while genocide takes place. Serious questions are asked on how the violation of human dignity and murder are allowed to be repeated – like history only with different uniforms. When young Roy Andersson worked with the artist Björn Lövin and the film *ILAC – To the Memory of a Great Man* that was part of Lövin's installation *In Memoriam* from 1972.

Roy Andersson was born in 1943 in Gothenburg, studied at the Film Institute's School of Cinematography and has received a number of awards including Sweden's Guldbaggar and at Cannes and Chicago.

Hanna Beling

Vitskimrandesulpturer lockar bortom raden av skrovliga, rostiga kolkorgar i den dunkla salen vid masugnskransarna. Som i ett glyptotek med antika marmorbyster väntar Hanna Belings gestalter, skulpterade av vax eller gjutna i silikon. Här finns konstnärens dotter Stina som barn och som tonåring. Här möter Astrid Lindgren, Margareta Krook och flera andra.

- Vax är ett levande material som ser ut att förmedla ljus från verkets inre. Nyanserna blir många och mångtydiga. Det som för mig uttrycker livfullhet kan andra se som dödens vithet. Jag hittade vaxet som uttrycksform på Konsthögskolan och blev genast förtjust. Nu skulpterar jag gärna för hand med ljummet vax av paraffin och bivax.

Hanna Beling arbetar ofta med modell i sin ateljé eller utifrån filmer som tydligt visar människans gestalt och mimik. Hon vill komma nära modellens personlighet och karaktär. Originalverket i vax kan sedan gjutas i helt andra material – silikon, brons, aluminium – och få överraskande tillägg i form av rokokofrisyrer och spetsar som tillför atomsfär och flyttar tanken till en annan epok.

I Avesta Art finns också skulpturer i helfigur av både barn och djur. Dottern Tora är porträtterad som tvååring – i tre olika format, som i sig

ställer frågor på sin spets. Finns en glidande skala mellan det gulliga och det skrämmande? Nattdjuret dvärggalago och en gorillaunge sitter uppkrupna på en svängarm medan hyenaungen försynt vilar på en trälåda. Djuren är tre av tolv i en serie som anknyter till symboliken i månadsstenar.

Tillsammans med sina professorer vid Konsthögskolan, Marie-Louise Ekman och Heinrich Müllner, har Hanna Beling gjort de älskade skulpturerna av Margareta Krook vid Dramaten i Stockholm och Astrid Lindgren på torget i Vimmerby. Hannas uppdrag var att göra huvudena – ”själva huvudsaken”, säger hon med ett leende. Margareta Krook är varm om bälten och så smekt av förbipasserande att bronsytan är blanksliten.

Hanna Beling har rötter i dalmåleri och konstnärskap. Hennes farfarsfar var kurbitsmålare och farfar porträttmålare i Leksand – båda med namnet Sam Uhrdin. Fadern Per Uhrdin tecknade serier och sagoböcker. Hanna själv tog steget till skulptur mycket tack vare inspirerande lärare vid Folkuniversitetet och Konstskolan Idun Lovén. På Konsthögskolan i Stockholm stod det helt klart för henne.

Hanna Beling är född 1972, bosatt i Stockholm och rikt representerad med konst i offentliga miljöer runt om i Sverige.

Glimmering white sculptures stand invitingly behind the row of shoddy, rusty coal baskets in the gloom of the blast furnace hall. Just as in a Glyptothek with antique marble busts, Hanna Beling's creations stand sculpted from wax or moulded in silicon. Among them are the artist's daughter Stina as a child and a teenager. And you can meet the author of children's books Astrid Lindgren, actress Margareta Krook and many others.

“Wax is a living material that seems to radiate light from the heart of the work. The nuances are many and diverse. What for me appears to express liveliness can for others seem like the whiteness of death. I discovered wax as a form of expression at the College of Fine Arts in Stockholm and immediately fell in love with it. Now I prefer to sculpture by hand with warm paraffin and beeswax.”

Hanna Beling often works with models in her studio or from films that clearly show the subject's shape and facial expression. She wants to penetrate the model's

personality and character. The original work in wax can then be cast in other completely different materials such as silicon, bronze, aluminium and be given surprising additions in the form of rococo hairstyles and frills that add atmosphere and take the observer in a flight of fancy to another epoch.

There are also sculptures at Avesta Art of complete figures of both children and animals. Her daughter Tora is portrayed as a two-year-old – in three different formats that in themselves bring the question to a head. Is there a sliding scale between the cute and the creepy? The nocturnal Senegal bush baby and a young gorilla sit huddled up on a gantry arm while a young hyena snugly nestles on a wooden box. These animals are three in a series of twelve that create an association with the symbolism of the birthstones.

Together with her professors at the art college, Marie-Louise Ekman and Heinrich Müllner, Hanna Beling has created the much appreciated sculptures of Margareta

Krook at the Dramaten theatre in Stockholm and Astrid Lindgren in the town square at Vimmerby. Hanna's role was to bring the heads “to a head” she says with a smile. Margareta Krook has been stroked by so many passersby that the bronze surface has been polished shiny.

Hanna Beling's roots are in the painting and artistry of Dalarna. Her great grandfather painted the richly decorated floral motifs of the region and her grandfather was a portrait painter, both named Sam Uhrdin. Her father, Per Uhrdin, did the drawings for cartoons and fairytale books. Hanna made the move to sculpture inspired by teacher Idun Lovén at Folkuniversitetet and the art school. By the time she reached the College of Fine Arts in Stockholm it was a way of life.

Hanna Beling was born in 1972 and lives in Stockholm. Her works are to be found in many public places throughout Sweden.

Nygårds Karin Bengtsson Michael Ellburg

Vem är hon, den vitklädda kvinnan som ur vit dimma träder fram i den annars så svarta martinverkssalen? Var hör hon hemma? Hennes närvaro är både främmande och förtrogen i det gamla järnverkets mörka innandöme. Kvinnans vithet uttrycker en skörhet i skarp kontrast till stålets styrka. I hennes gestalt finns samtidigt något obändigt – en okuvlig kraft som hos legendens vita fru med vilja att vaka över järnverksarbetarnas liv och säkerhet...

Nygårds Karin Bengtssons videoinstallation *Sal 202* och Michael Ellburgs ljudverk *Umbilical Cord* för dialog med varandra och den industrihistoriska inramningen. De upplöser gränsen mellan det kända och det okända, mellan det förflutna och framtiden.

- Det finns en tidlöshet i mänsklig existens. Vi människor har samma rädslor, drömmar och längtan i dag som för hundra år sedan. Världen förändras runtomkring oss, men människan förändras bara litet. I min konst utforskar jag frågan – vad innebär det att vara människa? Jag ser det som min uppgift att som konstnär reflektera över livet och genom min konst inbjuda betraktaren att göra detsamma, säger Nygårds Karin Bengtsson.

Nygårds Karin arbetar med fotografisk konst med inspiration och influenser från måleri. Noggrant iscensätter hon varje motiv med väl valda

modeller och miljöer. Hon eftersträvar en avskalad enkelhet som avlägsnar spår av både tid och rum. Verken kan vara som minnet av en dröm – eller en skymt av okänd eftervärld.

Sal 202 är Nygårds Karins första videoverk – en lång scen där dimman stundom löser upp tillvaron för den vitklädda kvinnan. Var går gränsen då jaget blir ett med intet, undrar konstnären.

I dialog – och ändå helt oberoende i skapandet – har Nygårds Karin Bengtsson och Michael Ellburg utformat verken *Sal 202* och *Umbilical Cord* som nu ackompanjerar varandra i Avesta Art. Båda verken är loopar utan början och slut. Gemensam är också klangbotten i gränslandet mellan liv och död. Michael Ellburgs ljudverk är en digital komposition med vidsträckt vy – från livmoder till kosmos. Michael arbetar även med måleri, installationer, text och objekt.

Nygårds Karin Bengtsson ser livet som en scen där vi agerar för en kort tid, innan spelet tas över av andra aktörer. Hennes egen scen rymmer med självklarhet Dalarna, där hon är född 1972 i Mora och där familjen på fars sida hör hemma i byn Garsås. Hon är utbildad vid Konstindustriella Högskolan i Helsingfors och från och med sommaren 2011 bosatt i Kullabygden i Skåne.

Who is she, the woman in white who appears out of the white mist in the otherwise black Martin Hall? Where does she come from? Her presence is both alien and familiar in the bowels of the old ironworks. The woman's whiteness conveys fragility in sharp contrast to the strength of the steel. At the same time there is something wilful in her appearance – an unconquerable power as in the legendary White Wife with the will to watch over the lives and safety of the workers in the ironworks....

Nygårds Karin Bengtsson's video installation *Sal 202* (Room 202) and Michael Ellburg's acoustic work *Umbilical Cord* hold a dialogue with each other and the industrial historical setting. They break down boundaries between the known and the unknown, between the past and the future.

"There's a timelessness in human existence," says Nygårds Karin Bengtsson. "We have the same fears,

dreams and desires as people did a century ago. The world around us changes but people only undergo small changes. In my art I explore the question – what does it mean to be a human being? As I see it, my task as an artist is to reflect over life and through my art invite the onlooker to do the same."

Nygårds Karin works with photographic art inspired and influenced by painting. She produces each motif precisely with well chosen models and environments. She strives to create a bare simplicity that eliminates any traces of time and space. The works are like memories of a dream – or a glimpse of an unknown future.

Sal 202 is Nygårds Karins first video work – a long scene where the mist at times dissolves the surroundings for the woman in white. Where, wonders the artist, is the border where the ego becomes one with nothingness.

In a dialogue – but even so created completely

independently – Nygårds Karin Bengtsson and Michael Ellburg present *Sal 202* and *Umbilical Cord* that now accompany one another at Avesta Art. Both works last 20 minutes. Both have one thing in common – they echo in the borderland between life and death. Michael Ellburg's acoustic work is a digital composition with wide horizons – from the womb to the cosmos. Michael also works with painting, installations, texts and objects.

Nygårds Karin Bengtsson sees life as a stage where we all play our part for a short time before it is taken over by other actors. Her own stage obviously includes Dalarna where she was born in 1972 in the town of Mora, her father's side of the family comes from the village of Garsås. She studied at the University of Art and Design in Helsinki and has lived in Kullabygden in Skåne since 2011.

Helena Blomqvist

I gränslandet mellan det vackra och det kusliga gestaltar Helena Blomqvist frågor om varandet och människors lika värde. Med stora allvarsamma ögon ser barn i hennes verk *The Elephant Girl* – alltid flickor – på sin omvärld. Undersköna klänningar, blommande äppelträd och graciösa balettrörelser förmår inte förtä känslan av obehag. Tillvaron är gråtonad. Här finns på samman gång närvaro och frånvaro. Osäkerhet råder om flickorna lever eller är döda. Är det kanske minnet av det liv, som de aldrig fick leva, som vi ser?

- *The Elephant Girl* ger barnen utrymme. Genom sagan får de själva föra sin talan. Jag lämnar öppet för betraktaren att lyssna till deras berättelser. Varje bild är som en novell – en egen historia.

Helena Blomqvist arbetar med fotografisk konst och iscensätter med noggrannhet sina motiv. Med referenser i verkligheten tillverkar eller uppsöker hon miljöer som kan skapa rätt atmosfär kring gestalterna i hennes konstverk.

Bildsviten kring masugnskransen i Avesta Art, *The Elephant Girl*, visas nu för första gången. Som fond i flickornas – och sagohararnas – värld finns en förfallen men en gång så ståtlig trävilla från förra sekelskiftet. Inspirationskällan är Grey Gardens, skildrad i film om särpräglade

människor i en romantisk drömvärld på Long Island i New York. I Helena Blomqvists verk får huset närmast karaktär av barnhem. Från samma tid finns i andra bilder influenser från Arts and Crafts-rörelsen med sitt fokus på genuint hantverk och lantlig karaktär, bland annat tapeten av William Morris och murgrönan som slingrande växer i oändlighet.

Även sagor, kostymfilmer och äldre måleri ger inspiration till Helena Blomqvists bildskapande. Gestalter och scenografi har många beröringspunkter med Beatrix Potters sagofigur Peter Rabbit, med Walt Disneys film *Bambi* och den tyske konstnären Franz Xavier Winterhalters målning *Kejsarinnan Eugénie omgiven av sina hovdamer*. Men kulturarvet ger just inspiration. Helena Blomqvists bildvärld har sin egenart, där samtidens stora frågor får mogen, modig och modern gestaltning.

Helena Blomqvist är född 1975 i Smedjebacken, utbildad vid Högskolan för fotografi i Göteborg och nu bosatt och verksam i Stockholm. Hon är representerad bland annat i Moderna museet, Hasselbladsstiftelsen och har ställt ut i Sverige och internationellt. *The Elephant Girl* visas på försommaren parallellt i Angelika Knäpper Gallery i Stockholm. Sommaren 2011 visas hennes samlade verk i Gamla Meken i Smedjebacken.

In the borderland between the beautiful and the gruesome, Helena Blomqvist poses the question of being and the equality of man. With serious wide eyes, children look in her work *The Elephant Girl* – always girls – at their surroundings. Exquisitely beautiful clothes, apple trees in blossom, and gracious ballet movements do not induce dead feelings of unpleasantness. The surroundings are greyish. At the same time there is presence and absence. It is uncertain if the girls are alive or dead. Is it maybe a memory of the life that they never got to live that we see?

"*The Elephant Girl* gives children space. They can say what they feel through the saga. I leave it up to the onlooker to listen to their story. Each picture is like a novel, a story on its own."

Helena Blomqvist works with photographic art and carefully arranges her subjects. With references in reality, she makes or visits environments that can create

the necessary atmosphere around the characters in her works.

The pictorial suite around the blast furnace circle in Avesta Art, *The Elephant Girl*, is being exhibited for the first time. As a background to the world of the girls – and the hares in the saga – there is a dilapidated but once ever so splendid house from the turn of the last century. The source of her inspiration is Grey Gardens, as shown in the film of striking people in a romantic dream world on Long Island in New York. In Helena Blomqvist's work the house takes on the character of an orphanage. In other pictures there are influences from the Arts and Crafts movement of the same period with its focus on real handiwork and rural character including the wallpaper by William Morris with ivy twining endlessly into infinity.

Sagas, costume films and older paintings are also a source of inspiration for Helena Blomqvist's pictures.

The images and settings have many points of contact with Beatrix Potter's Peter Rabbit, Walt Disney's film *Bambi* and the German artist Franz Xavier Winterhalter's painting *Empress Eugénie Surrounded by her Ladies-in-Waiting*. But cultural heritage is really a source of inspiration. Helena Blomqvist's picture world has its own individuality where major contemporary questions are given mature, courageous and modern portrayals.

Helena Blomqvist was born in 1975 in Smedjebacken, studied at the University of Gothenburg School of Photography and now lives and works in Stockholm. Her works are on show at such places as the Museum of Modern Art and the Hasselblad Foundation, and she has exhibited throughout Sweden and internationally. *The Elephant Girl* is also on show during the early summer at the Angelika Knäpper Gallery in Stockholm. Her collected works are on show at Gamla Meken in Smedjebacken during the summer of 2011.

Eric Dyer

I det vitkalkade hörnet intill rostugnen roterar karamellfärgade tårtor med stigande hastighet – förbryllande verk under kupat glas. I nästa installation snurrar en armé av krigare i gång – stiger de på ett rymdskepp och flyr i panik? Centrifugalkänslan är central. Är det fråga om roulette – det lilla hjulet som skapar spänning i kasinot? Är det förspel till en animerad saga för barn eller vuxna? Kuvöskänslan är ofrånkomlig. Är det själva skapandet som får livskraft? Stillastående blir verken skulpturer – systematiskt ordnade element av embryon till något stort. Genom glasögonen – shutters, släkt med kamerans slutare – får det roterande verket ännu en dimension av rörelse och fantastiskt liv.

Eric Dyer arbetar i gränslandet mellan konst, film och vetenskap. Han nydanar filmmediet, prövar oväntade sätt att göra animerad film. Konstverket *Bellows* förenar skulptur och digital teknik i traditionen från zoetropen – den enkla apparaten som före filmens tid skapade illusionen av rörliga bilder; en cylindrisk burk med bilder som sätts i rörelse.

- Jag vill göra sådant som ingen förr har gjort, säger Eric Dyer. Händers skapande, fysikaliska fenomen och tredimensionella perspektiv, både fysiska och virtuella, är alla betydelsefulla för mina verk.

Bellows är en växelverkan mellan förstörelse och skapelseelement. Soldaterna marscherar till leriga slagfält, faller och förtärs av krälände

maskar. Ur intet reser sig snurrande karuseller som förlöser färggranna tårtor och får blommor att slå ut. Verket gestaltar en cykel av förstörelse-skapande-förstörelse – en världsordning eller kaosteori med snabba kast mellan harmoni och disharmoni. Utskriften från en tredimensionell skrivare är råmaterialet till verket. Eric Dyer har sedan för hand fräst ut sina figurer enligt teknik för modelltillverkning. Rörelsen hos figurerna blir synlig genom de speciella glasögonen.

Eric Dyer är född 1971 i Baltimore i USA. Han är konstnär, forskare och lärare inom experimentell animation och konst. Han undervisar vid fakulteten för visuell konst vid University of Maryland Baltimore County, UMBC, och engagerar gärna både studenter och omvärld, till exempel en symfoniorkester, i gemensamt och gränsöverskridande skapande. Eric Dyer har tilldelats priser på en rad filmfestivaler och har medverkat bland annat vid konstbiennalerna i Venedig och Kairo. Han är själv utbildad vid UMBC och Mount Royal School of Art. Genom Fulbright-stipendium har han också verkat i Danmark. I Sverige har Eric Dyer tidigare visat verk i utställningen *Ocus Pokus*, arrangerad av Norrköpings Konstmuseum och Norrköpings Visualiseringscenter C – det senare skapat av Norrköpings kommun, Linköpings Universitet, Norrköping Science Park och The Interactive Institute.

In the chalky white corner, close to the roasting oven, caramel-coloured gateaux rotate with increasing speed – a puzzling work under a glass cover. In the next installation an army of warriors spin – are they climbing into a spaceship and fleeing in panic? The feeling of a centrifuge is paramount. Is it a question of roulette, the small wheel that creates tension in a casino? Is it the foreplay to an animated story for children or adults? The feeling of an incubator is unavoidable. Is it creation itself that brings vitality? Stationary, the works are sculptures – systematically arranged elements of the embryo of something large. Through glasses – relations of the camera's shutter – the rotating work is given another dimension of movement and fantastic life.

Eric Dyer works in the borderland between art, film and science. He breaks new ground in the media of film, tries unexpected ways of making animated film. His work *Bellows* combines sculpture and digital technology in the

tradition of the zoetrope – the simple apparatus that gave the illusion of moving pictures before the invention of the film, a cylindrical drum with pictures that was set in motion.

"I want to do what nobody has ever done before," Eric Dyer explains. "Manual creation, physical phenomena and three-dimensional perspectives, both physical and virtual, are all significant in my work."

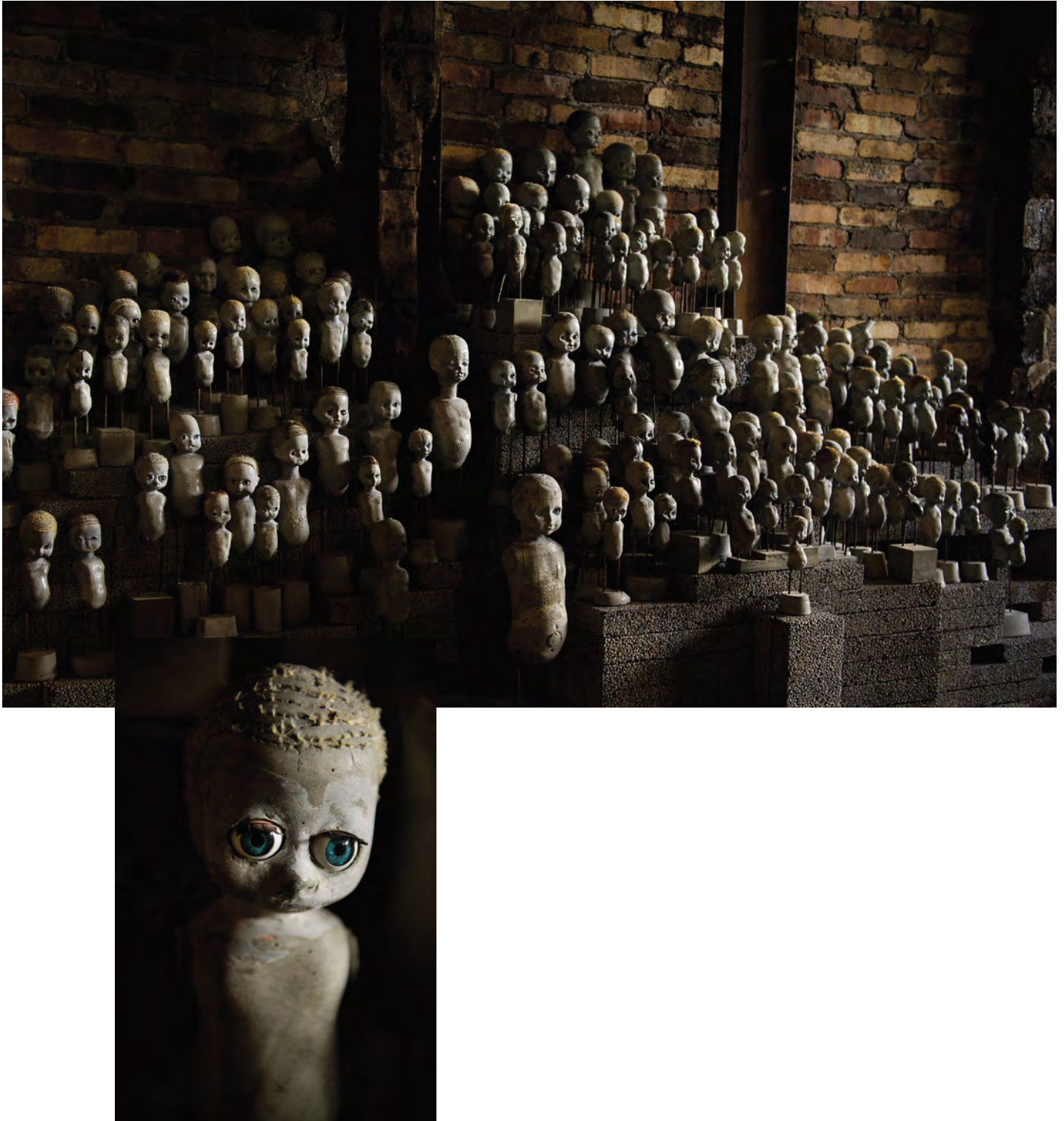
Bellows is an interplay between destruction and creation. Soldiers march towards muddy battlefields, fall and are consumed by writhing worms. From nothing, a rotating merry-go-round rises that gives birth to colourful gateaux and makes flowers bloom.

The work represents a cycle of destruction-creation-destruction – a world order or chaos theory with rapid changes between harmony and disharmony. The printout from a three-dimensional printer is the raw material for the work. Eric Dyer has then milled out his figures by hand

using the techniques for making models. The movement of the figures can be seen through the special glasses.

Eric Dyer was born in 1971 in Baltimore, USA. He is an artist, researcher and teacher in experimental animation and art. He teaches at the faculty for visual art at the University of Maryland Baltimore County, UMBC, and willingly involves both the students and others around, for example a symphony orchestra, in joint and multidisciplinary creation. He has received awards at a number of film festivals and has participated in things like the art biennials in Venice and Cairo. He studied at the UMBC and the Mount Royal School of Art. A Fulbright Scholarship allowed him to work in Denmark. In Sweden, his works have been exhibited at the *Ocus Pokus* exhibition jointly organised by Norrköping's Museum of Art and Norrköping's Visualiseringscenter – the latter created by the Town of Norrköping, Linköping University, Norrköping Science Park and The Interactive Institute.

Kaj Engström

Som en vilsen armé ställer Kaj Engströms skulpturer upp sig i det gamla järnverkets rosthus. Med mestadels blå ögon tittar de sökande – ibland uttryckslost – framåt. Långa ögonfransar vippar i luftdraget. Några har hårstubb på huvudet, andra är helt kala. Deras grå kroppar är nakna, rundade som på barn. Platsen i rummet är så central att installationen förmedlar en känsla av altare.

Ögonblick i evighet består av 170 dockor, gjutna i betong.

- Hur kan det komma sig att den som har varit älskad och givit tröst blir till skräp, undrar Kaj Engström. Sker det också i människors liv? Vad händer när attraktionen klingar av – kastas vi då på en soptipp?

Så var det, i bokstavlig bemärkelse, för de dockor som Kaj fann på en avfallsstation. I 15-20 år hade han arbetat med skulpturer i betong, helt tagen av hantverket och uttrycken i bergmaterialet som blandats med cement. Plötsligt föll hans blick på en hög överkörda gamla dockor, förvridna som efter en massaker. Intuitivt ville han återvinna dem – rädda dem till en ny betydelse. Han stöpte betong i dockornas silikonformer och kunde sedan skala fram helt nya gestalter – sannare än de ursprungliga med sina söta dockansikten och förljugna ideal. Här finns ledsna uttryck och

blyga. Här finns stolthet och gestalter som gör sig märkvärdiga. Gemensamt för dem alla är att de nu är givna evigt liv – i betong. Hur dockorna tolkas speglar besökarens egna erfarenheter och drömmar. Verket rör sig mellan karghetens skönhet och obarmhärtighet. Som helhet frambringar det vördnad och andäktighet.

Vid en masugn, där järnet en gång rann i vitglödande strömmar, ger *Kören* nytt ljus. I dunklet vaktar *Väktare*.

Kaj Engström är född 1948 och uppvuxen på Fårö. Han är målare och skulptör, utbildad bland annat vid Målarskolan Forum i Malmö, och sedan länge delar han sin tid mellan barndomens ö och småländska skogar i trakten av Älmhult. Som skulptör arbetar han, utöver betong, i trä, brons och silikon. I hans måleri finns ett gränsöverskridande där djur ofta får mänskliga drag och uttryck.

Kaj Engström har gjort ett tjugotal utsmyckningar i offentliga miljöer – barnmiljöer, sjukhus, äldreboenden, skolor, bibliotek och universitet – och han är representerad, i urval, i Nationalmuseum, Göteborgs konstmuseum och riksdagens samlingar.

Like a confused army, Kaj Engström's sculptures stand in the old ironworks' roasting house. Most of them have blue eyes that search – sometimes expressionless – in the distance. Long eyelashes flutter in the draft. Some have tufts of hair on their heads, others are completely bald. Their grey bodies are naked, chubby like children. Where they stand is so central that they give the impression of being an altar.

Ögonblick i evighet (An instant in eternity) consists of 170 figures moulded in concrete.

"How is it that something that has been loved and given comfort suddenly becomes rubbish?" wonders Kaj Engström. "Does this also apply to people's lives? What happens when attraction wanes, are we thrown on the rubbish heap?"

That is what happened, literally, to the figures that Kaj found at a waste tip. He had worked for 15 to 20

years with sculptures in concrete, completely absorbed in the handwork and the expression of the rocky material that is mixed with the cement. Suddenly his glance fell on a pile of old dummies, twisted as after a massacre. Intuitively he wanted to retrieve them – resurrect them to a new life. He cast concrete in the dummies' silicon shapes and could then produce completely new figures – more genuine than the original pretty doll faces and false ideals. Here there are sad and shy expressions. Here there is pride and figures that stand out. All of them have one thing in common – they have a new life in concrete. Their impact depends on the onlooker's own experiences and dreams. The work swings between the beauty and brutality of the barren background. The overall result is to develop feelings of respect and piety.

At one of the blast furnaces where white hot streams of iron once ran, *Kören* (the Choir) now provides new

light. In the gloom *Väktare* (the Watchmen), now stand guard.

Kaj Engström was born in 1948 and grew up on Fårö, just off the Baltic island of Gotland. He is a painter and sculptor and studied at Målarskolan Forum, a forerunner of the Malmö Art Academy and has divided his time between his childhood home and the forests of Småland around Älmhult. Apart from concrete he works as a sculptor with wood, bronze and silicon. His paintings cross boundaries so that animals often have human characteristics and expressions.

Twenty or so of Kaj Engström's works stand in public places such as playgrounds, hospitals, old people's homes, schools, libraries and universities and a selection are on exhibition at the National Gallery, Gothenburg Museum of Art, and the collection of the Swedish Parliament.

Pontus Ersbacken

En gigantisk robot och en svartglänsande myra vaktar utanför slagstenslottet som en gång var Avestas storslagna järnverk. Som stigna ur en annan verklighet står de där – komna från urminnes tider, en ännu avlägsen framtid eller kanske ett parallellt solsystem ute i världsrymden. Pontus Ersbackens konstverk utforskar det okända och anknyter till den science fictionvärld som är verklig i dagens filmer, serier och dataspel. I konsthistorien finns motsvarigheter i futurismen som för hundra år sedan skapade kontrast mot det rådande.

- Jag vill göra traditionella skulpturer med modernt tema och förankring i den kultur som dagens unga växer upp i. Det digitala ska bli "på riktigt". Jag lyfter fram multimediasvärlden och ger en bild av den framtidsanda som kan finnas i tecknade filmer, animationer, spel, leksaker och andra uttryck. Också barn ska känna igen sig i konsten och göra sina tolkningar.

Pontus Ersbacken väljer gärna stål som material. Han arbetar i stort format, ibland med inspiration från sina teckningar, men aldrig via modeller eller förlagor. Det är full skala som gäller från början i hans konstnärliga intuitiva skapande. Varje bit är viktig, unikt tillskuren och möjlig att på olika sätt förena med andra bitar. Verket *Jaquar* är hans Masterarbete

från Steneby – Göteborgs universitet – där Pontus i sju år studerade Järn & Stål / offentlig gestaltning. *Jaquar* är en idé om en levande utomjordisk farkost, inspirerad också av insekters och katters språng. Försynt påpekar konstnären att namnet även rymmer aqua – vatten. I en första version var alla bitar helt parallella – som en teckning där bitarna dras isär ut i rummet och det tvådimensionella får rymd. Verket har visats i Röhsska museet i Göteborg och Mimers hus i Kungälv. I den nuvarande uppgraderade versionen har ytterstyckena fått vinkel, blivit vingar. *Jaquar* är likt flera av skulpturerna tillverkad av specialstål från SSAB i Oxelösund.

- Fråga inte konstnären direkt om verkens innebörd, låt den egna fantasin måla upp en egen tolkning först, säger Pontus Ersbacken.

Själv är han nyfiken på verkens hållning – i vilken riktning konstverk verkar. Han vill att det enkla gestaltas med ett överflöd av pusselbitar. Ett konstverk ska inte behöva ha en funktion, men ändå lyfta tanken på färd. När han reser genom landskapen fantiserar han om att en skulptur i stor skala framträder på ett fält – som en hälsning från en annan värld.

Pontus Ersbacken är född 1980 i ett konstnärshem i Lilla Dicka strax utanför Avesta. Han är nu bosatt i Visby.

A gigantic robot and a shiny black ant stand guard outside the cinder block castle that was once Avesta's majestic ironworks. Like something from another world they stand there – from time immemorial, an even more remote future or maybe a parallel solar system somewhere in the cosmos.

Pontus Ersbacken's works of art explore the unknown and relate to the science fiction world that is reality in today's films, cartoons and computer games. There are many examples of futurism in the history of art that a century ago created contrast with the conditions then prevailing.

"I want to create traditional sculptures with modern themes that are linked to the culture that young people grow up in. The digital becomes 'real'. I emphasise the multimedia world and give a picture of the vision of the future that can be found in the cartoon films, animations,

games, toys and other manifestations. Children should also feel themselves at home in art and interpret it."

Pontus Ersbacken prefers steel as a material. His work is on a grandiose scale, sometimes inspired by his own drawings but never from models or originals. It's full scale from the start in his intuitively artistic creativity. Each bit is important, uniquely carved and possible to combine with other bits in different ways.

Jaquar is his graduation work at Steneby, Gothenburg University, where Pontus studied Iron&Steel/public creations for seven years. *Jaquar* is his idea of a living alien spaceship, also inspired by the agility of insects and cats. The artist likes to point out that the word also contains the syllable aqua – water. In the first version all the parts were parallel like a drawing where all the bits are drawn apart out into the room and the two dimensional takes up space. The work has been exhibited at the Röhsska

Museum in Gothenburg and Mimers hus in Kungälv. In an upgraded version the outer parts have been angled, become wings. *Jaquar* is, like many of the sculptures, made of special steel from SSAB in Oxelösund.

"Never ask an artist of the meaning of a work, let your own imagination create its own interpretation first," says Pontus Ersbacken. He himself is curious about the works' attitude, in what way art functions. He wants simple things to become an abundance of puzzle bits. A work of art doesn't necessarily need to have a function but can even so lift thoughts onto a higher plane. When travelling through the country he fantasises about a large scale sculpture appearing in a field – like a greeting from another world.

Pontus Ersbacken was born in 1980 in an artists' home in Lilla Dicka near Avesta. He lives in Visby on Gotland.

SSAB

Henry Grahn Hermunen

Ett drömskt, romantiskt landskap skimrar i dunklet där järnet en gång forslades från martinugnar till valsverk. *The River of Life – Livets flod* – för in det livgivande vattnet i konstutställningen, i industriminnet och i våra medvetanden. Den mäktiga floden kommer från okända landskap, flyter mot utforskade nejder. Ljuset är förbryllande gult och genomsiktligt – frigör floden från tid och rum.

- Vattenmolekylerna i floden representerar den oändlighet som människan känner till. Vatten är förutsättningen för allt känt liv. Vattnet i sig lever vidare i ett evigt kretslopp med avdunstning, nederbörd, rännilar, floder, sjöar, hav... En liten del av världens vatten finns i oss människor, växter, djur och andra livsformer. En gång ska vi själva rinna iväg som flodens vatten.

Henry Grahn Hermunens verk ställer frågor om vad som är viktigt i livet – vart strömmarna för oss människor. Det bjuder skönhet och inbjuder till olika tolkningar – bokstavliga, symboliska, moraliska, filosofiska.

- Hur du tolkar floden beror på var du befinner dig i ditt liv. Konsten skapar möten som öppnar för samtal och kontakt. Jag vill att mina verk ska bidra med en tanke som betraktaren kan korsa eller förädla.

The River of Life är ett fotografiskt verk som bildas genom flera lager av transparenta bilder på glas. Henry Grahn Hermunen har själv utvecklat

tekniken som ger motivet spännande perspektiv och djup. Landskapet som träder fram är stämningsfullt och förföriskt – som en sentida tydning av romantikens epok.

Henry Grahn Hermunens konstnärliga arbete får olika uttryck. Han målar, tecknar, skulpterar och fotograferar, visar verken var för sig eller sammanfogade i stora installationer, ljus och ljud bär ofta en viktig funktion. Han lägger ekologiska och poetiska aspekter också på sitt val av material.

I landskapen läser han naturens egna språk i geometriska formationer, upprepningar och formler som återspeglar årtusenden av vindar och vattenflöden. I spåren efter människor söker – och finner – han mönster och andra uttryck som tycks vara gemensamma för mänskligt skapande, för mänskligt liv, oavsett tidsålder.

Henry Grahn Hermunen är född 1963 i Helsingfors och utbildad bland annat vid Bildkonstakademien i Helsingfors och Kungliga Konsthögskolan i Stockholm. Han har rest över hela jorden, bott i Ryssland, Spanien och Tyskland och rör sig nu främst mellan Stockholm, Sankt Petersburg och Helsingfors. Han var den förste nordeuropeiske konstnär som inbjöds att i det nya Ryssland ha separatutställning i Eremitaget i Sankt Petersburg, ett av världens främsta konstmuseer. Arbetet med *The River of Life* har erhållit stöd från Svenska kulturfonden i Finland och PrintGlas.

A dreamlike, romantic landscape shimmers in the gloom where iron once flowed from the Martin hearths to the rolling mill. *The River of Life* brings the life-giving water into the art gallery, the industrial memory and our consciousness. This mighty river comes from an unknown landscape, flows down to unexplored lands. The light is yellow and transparent, freeing the river from time and space.

“The water molecules in the river represent the infinity of which people are aware. Water is a basic premise for all life as we know it. Water itself lives on in an eternal cycle with evaporation, precipitation, rivulets, rivers, lakes, seas. A small part of the world’s water is present in us humans, plants, animals and other life forms. One day we will flow away as the river’s water.”

Henry Grahn Hermunen’s work poses the question of what is important in life – where the currents drive us people. It offers beauty at the same time as inviting

different interpretations – literal, symbolic, moral and philosophical

“How you interpret the river depends on where you are in your life.. Art creates meetings that open for dialogue and contact. I want my work to contribute with a thought that the onlooker can cross or refine.”

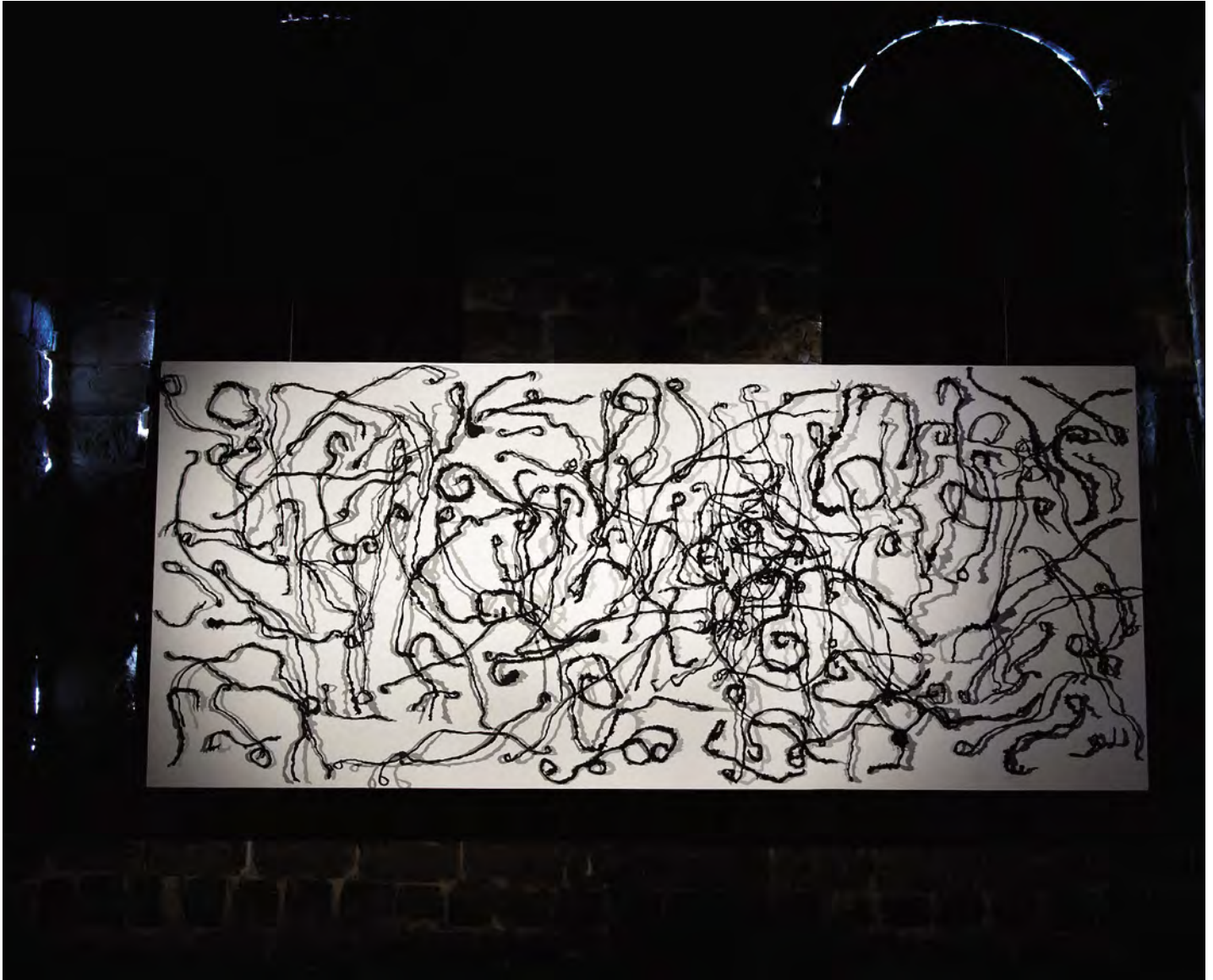
The River of Life is a photographic work built up from several layers of transparent pictures on glass. This is a technique that Henry Grahn Hermunen has developed and which gives the image exciting perspective and depth. The landscape that appears is lyrical and alluring – like a contemporary interpretation of the romantic era.

Henry Grahn Hermunen’s art is expressed in many ways; he paints, draws, sculptures and photographs, and exhibits the works independently or together in large installations where light and sound often play important roles. He also puts great ecological and poetic emphasis on his choice of materials.

In the landscape he reads Nature’s own language in geometric formations, repetitions and formulas that reflect millennia of winds and the flow of water. In the traces after humans he looks for – and finds – patterns and other expressions that seem to be common for human creativity, human life, irrespective of the era.

Henry Grahn Hermunen was born in 1963 in Helsinki and studied at the Finnish Academy of Fine Arts in Helsinki and the Royal College of Fine Arts in Stockholm. He has travelled around the world, lived in Russia, Spain and Germany and now moves between Stockholm, St. Petersburg and Helsinki. He was one of the first Northern Europeans to be invited by the new Russia to have a separate exhibition in the Hermitage in St. Petersburg, one of the world’s leading art galleries. The creation of *The River of Life* was made possible by grants from the Swedish Cultural Foundation in Finland and PrintGlas.

Gabriella Göransson

Den långa svarta korridoren vid masugnarnas midja för vidare till ett verk i vitaste vitt och svart. På distans är uttrycket strängt grafiskt som vore det tecknat eller tryckt. Med närhet träder reliefen fram – de svarta trådarna sträcker sig ut i hyttrummet, vill vidga sitt revir, men hålls tillbaka av korsande trådar som slingrar sig runt för att låsa fast. Ett virrvarr! Kanske är det människans tankar – drömmar, förhoppningar, associationer, verklighetsförankring...

Gabriella Göranssons verk heter just *Virrvarr* och har fått sin gestalt på plats i hyttan. Det är ett textilt verk, format för hand av färgat lin som har malts ned till fibermassa. Konstnären beskriver arbetet som en långsam, meditativ process, där hon steg för steg sorterar, färgar, mal och sedan intuitivt formar de enskilda delarna som först på plats i konsthallen blir till en helhet. Allt är inte kontrollerbart. Linet lever sitt eget liv. Solstrimman genom väggspringan tillför en helt ny, oförutsägbart linje.

- Linet har uttryck som livet självt. Där finns dubbelheten – det hårda, starka och det sköra, ömtåliga. Lin krymper. Lin vrider till sig, av sig självt, på oväntade vis. Lin är naturens eget material, och naturen är en viktig inspirationskälla i mitt skapande.

- Textila linjer och former men också glappen mellan dem är avgörande i mina bildkompositioner. Mellanrummen skapar spänning och kontrast, tydliggör överlappningar, korsningar och möten.

I Gabriellas verk är det många som läser in naturen själv – slingrande vegetation på havets botten, sirliga avlödade grenverk, flortunna mönster av insekter, kanske rentav en sjöhäst. I det gamla järnverket leds tanken också till industrihistoriska spår, kvardröjande rester av järnproduktion och framtidstro. Själv säger hon att all konst är en transformation av det egna – både konstnären och betraktaren har sin egen upplevelse av världen och därmed egen rätt att tolka.

Gabriella Göransson har internationell utblick. Hon är född 1959 i Florens där fadern målaren Per Göransson då hade ett stipendium, uppvuxen i östgötska Bjärka Säby och norska Oslo, har ställt ut i England, Estland, Litauen och Tyskland. Sedan flera år deltar hon i ett norsk-japanskt utvecklingsarbete där konstnärer, två och två, arbetar tillsammans och klyftor mellan talade språk bryggs över av konst och referenser i naturen, inte minst barndom vid tusenåriga träd. Hon är utbildad vid Statens Håndverk- og Kunstindustriskole och bosatt i Oslo.

The long black corridor at the middle of the blast furnaces takes you to a work of the whitest white and black. At a distance the impression is strictly graphic as if it were drawn or printed. As you get closer the relief appears – the black threads reach out into the smelting house, guarding their territory, but are held back by the crossing threads that wind around to bind them fast. A tangle! Maybe it's a person's thoughts – dreams, expectations, associations, grip on reality...

Gabriella Göransson's work is called just that *Virrvarr* (Tangle) and has found its place in the smelting house. It's a textile work, made by hand of dyed linen that has been ground down to a fibre mass. The artist describes the work as a long, meditative process where she step by step sorts, dyes, grinds and then intuitively shapes the individual parts that only become a whole when in place in the art gallery. Not everything can be controlled. The

linen has a life of its own. The ray of sunshine coming through a crack in the wall introduces a completely new, unexpected contour.

"Linen has an expression like life itself. There is duplicity – the hard, strong and the brittle, fragile. Linen shrinks. Linen twists, on its own, in an unexpected way. Linen is a natural material and Nature is an important source of inspiration in my creativity."

"Textile lines and shapes but the gap between them is also decisive in my work. The space creates tension and contrast, illuminates the overlaps, crossovers and meetings."

There are many who see Nature itself in Gabriella's work, serpentine vegetation on the seabed, graceful bare branches in a tree, gauze-thin patterns of insects, maybe even a seahorse. In the old ironworks thoughts can also be drawn along an path of industry's history,

lingering remains of iron production and belief in the future. She herself believes that all art is a transformation of yourself – both the artist and the onlooker have their own experience of the world and therefore the right to their own interpretation.

Gabriella Göransson has an international perspective. Born in 1959 in Florence where her father, the painter Per Göransson had a scholarship, raised in Bjärka Säby outside Linköping and Norway's capital Oslo, she has exhibited in the UK, Estonia, Lithuania and Germany. She has participated for several years in a Norwegian-Japanese cooperation where artists, two and two, work together to bridge the linguistic gap with art and references to Nature, not least childhood with thousand-year-old trees. She studied at the Norwegian Royal School of Art and Design and lives in Oslo.

Jörg Jeschke

Som en sammanfattning av den högindustriella epoken tronar Jörg Jeschkes nära tre meter höga *Maskintorn* i masugnssalen. Tornet är byggt av järn med beståndsdelar från en rad verkstads- och tillverkningsindustrier. Med vev sätts maskineriet i rörelse, kugghjul driver och en järnkula förs runt i ett kretslopp som tillfälligt gör halt efter en lustig klimax med klangfyllt ljud. Skarp koncentration står att läsa i arbetarens ansikte, gömt i skymundan. Tornet kröns med en skimrande glasflaska där korken likt en pustande bälg hela tiden förs upp och ned. Skulpturen intill sätter arbetaren i högsätet och där rinner pengarna fram.

- Arbetet och arbetaren är förbundna med varandra. Produktionen är beroende av människor på plats, fler eller färre. Människan behöver sin inkomst – är arbetaren rent av ägd av fabriken? Vad händer här i vårt tidigt industrialiserade land när allt mer produktion flyttar till Kina och andra låglöneländer?

Jörg Jeschke inledde sin Avestasvit i den allra första Avesta Art, 1995. Där visades fyra skulpturer, alla med utgångspunkt i industrisamhället. Han var en av pionjärerna bland konstnärer som gjorde järnverket till konsthall. Nu är han den förste att medverka i en andra Avesta Art. Enligt arrangörens önskan återkommer *Maskintorn* som genom sin enkla vev gör varje besökare både lekfullt delaktig i konstverket och stämd till eftertanke om industrisamhällets innebörd för individen. Här finns också två nya

skulpturer. Jörg är mycket nöjd med verkens plats mellan masugnarna och det stora fotot på tre generationer bruksarbetare. I det stampade jordgolvet dröjer deras svett – och drömmar – kvar.

Även i Jörg Jeschkes övriga konstverk står människan i centrum – den enskilda människans färd i bräcklig eller belastad farkost på livets vatten. I metall, sten eller trä gestaltar han människors livsbetingelser. Båten i granit är förutsagd att sjunka, medan den brutna vågen – likt människans kind i vinden – trotsigt möter Nordan och ofattbart starkt står upp för livets eviga värden, också bortom döden. Rymdfarkosten pekar underfundigt mot framtiden, plymen uttrycker organisk växtlighet, jordklotet hålls ihop så länge hudarna håller...

- Många av mina verk finns i miljöer som är allas – i trafikrum, i vårdens väntrum, på torg och på kyrkogårdar. Konst på allmän plats förutsätter ett öppet, lyhört förhållningssätt hos konstnären – verken ska ju fungera för tusentals människor, berika deras miljö, kanske i årtionden.

Jörg Jeschke är född 1938 i Graz i Österrike och utbildad vid konsthögskolan i Wien. Sedan 1965 är han verksam i Falun. Hans verk finns i offentliga miljöer runt om i hela landet, bland andra rondellskulpturerna *Plymen* och *Svisch* i Borlänge, Estoniastenen *Bruten våg* i Stora Tuna och gårdsskulpturen *Boet* i Sankt Görans sjukhus i Stockholm.

Like a summary of the highly industrialised epoch, Jörg Jeschke's nearly three metre high *Maskintorn* (Machine Tower) rules over the blast furnace hall. It is made from iron with components from a series of engineering and manufacturing industries. A crank starts the machinery up, cogwheels drive and an iron ball travels around in a cycle that stops temporarily after an amusing climax with a sonorous sound. Total concentration can be seen on the faces of the worker, hidden in the shadows. The tower is crowned by a shining glass bottle where the cork like a puffing bellows is driven up and down. The nearby sculpture puts the worker in the place of honour and there the money flows out.

"Work and worker are bound together. Production is dependent on the people there, more or fewer. People need their pay – is the worker quite simply owned by the factory? What is going to happen here in our country that was industrialised at quite an early stage when production

is increasingly being moved to China and other low-cost countries?

Jörg Jeschke exhibited at the very first Avesta Art in 1995. Then it was four sculptures, all based on the industrial society. He was among the pioneers who turned the ironworks into an art gallery. Now he is the first to participate in Avesta Art for the second time. At the request of the organisers, *Maskintorn* returns because its simple crank makes each visitor think about the impact of the industrial society on the individual as well as a being a playfully participant in the work of art. There are also two new sculptures.

People are also the centre of Jörg's other works – the individual's journey in fragile or overloaded vessels on life's seas. In metal, stone or wood he portrays the conditions that rule the life of man. The boat in granite is expected to sink while the broken wave – like man's cheek in the wind – defiantly meets the northerly storm and unbelievably

strong stands up for life's eternal values, even beyond death. The spaceship points slyly towards the future, the plume expresses organic vegetation, the globe keeps together as long as the hides hold...

"Many of my works are to be found in public places – by roads, in healthcare waiting rooms, in squares and cemeteries. Art in public places implies that the artist has an open, attentive attitude – the work should function for thousands of people, enrich their lives, maybe for decades."

Jörg Jeschke was born in 1938 in Graz, Austria and studied at the university of art in Vienna. Since 1965 he has lived and worked in Falun. His works can be found in public places throughout the country including *Plymen* and *Svisch* on roundabouts in Borlänge, the Estonia stone *Bruten våg* (Broken Wave) in Stora Tuna and *Boet* (Nest) in the courtyard of Sankt Görans hospital in Stockholm.

Sara Lundberg

230 färgglada hus klättrar på inklädda väggar i Vitas vita värld som tar ett gammalt malmbås i besittning i Avesta Art. Landsvägen med signifikativa vita streck leder runt, runt och framåt. För Vita är det livets väg – det är ju hon som målar de vita strecken. Besökaren är välkommen att stiga in i stadslandskapet och följa med på vägen som – kanske – leder fram till svaret på gåtan om livets mysterium.

- Barnen är närmare livets hemligheter än vi vuxna. Barn är fria, impulsiva och kravlösa i relationen till omgivningen. Inför konst är de öppna, bejakande – befriade från konsthistorisk belastning. Barn ska inte förminskas i kulturvärlden. Deras delaktighet och skapande har ett värde i sig. Kanske är det själva leken som är meningen med livet...

Sara Lundberg har improviserat fram sin installation i Avesta Art med utgångspunkt från sina egna böcker om Vita och i samarbete med 230 avestabarn i förskolor och grundskolans första klass. I lästunder har barnen mött flickan Vita och sedan skapat hus till Vitas värld som Sara slutligen fogade samman på plats i Verket. Över allt vakar Alvaro som tänder nattens lampor och i tillit till dagsljuset sover på dagen. Vita själv söker sig framåt – och vilar på natten, tryggt i Alvaros bröstficka.

I mer än tio år bar Sara Lundberg på sin poetiska bild av Vita och livets väg. Vita visar körfältet – kan vara en guide i sökandet efter mening. Att Vita på latin betyder liv tillför en dimension. Den första boken kom 2008

och den andra utkommer hösten 2011. Sara arbetar också med måleri och grafiska blad – även med anknytning till Vitas värld – men det här är första gången som hon har låtit en bok ta form som konstinstallation.

Sara Lundberg gör böcker, målningar och videoverk. Hon arbetar ofta med sagans formspråk och klassiska kamp mellan ont och gott, gärna med en dos surrealism.

- Tillståndet mellan dröm och verklighet intresserar mig. Jag försöker gräva där jag står. När jag målar får bilderna växa fram. Humor och undergångsstämning går sida vid sida. Mina verk ska ha drag av det uråldriga och på samma gång kännas nya. Ett vilande mörker och en ständigt lurande fara, övergången från barndom till vuxenblivande och oskulden/skulden är teman som återkommer.

Sara Lundberg är född 1971 i Eskilstuna och utbildad vid Konstfack och Konsthögskolan i Stockholm. Hon har illustrerat ett stort antal böcker inte minst för barn och tillsammans med Ylva Karlsson och Katarina Kuick erhållit Augustpriset för boken *Skriv om och om igen*, en inspirationsbok för alla i åldern 7-99 år. I videon *Cords* kommer hon sångens innersta väsen nära – till undersköna toner visas i närbild de stämband som låter ålderdomlig a cappella-sång klinga fram. *Cords* har visats bland annat i London, Aten, Prag och Sankt Petersburg.

230 colourful houses climb up the lined walls of the white world of Vita (White) which has occupied an old ore booth at Avesta Art. Main roads with clear white lines wind backwards and forwards. For Vita it is the path of life – it is she who paints the white lines. The visitor is invited to enter the urban landscape and follow the road that – maybe – leads to the answer to the enigma of life.

“Children are closer to life’s secrets than we adults. They are free, impulsive and undemanding in their relationship to their surroundings. With art they are open, accepting, unencumbered by the long history of art. Children should not be belittled in the world of art. Their participation and creativity are valuable in themselves. Maybe it’s play itself that is the meaning of life...”

Sara Lundberg has improvised to produce her installation in Avesta based on her own books on Vita

and together with 230 nursery and first-year primary school children from Avesta. The children have met Vita through having the books read to them, have then created houses for Vita’s world that Sara has then put together onsite in The Works. Everywhere Alvaro, who switches on the lamps at night, is on guard and who, trusting on the daylight, sleeps during the day. Vita herself carries on – and sleeps at night in Alvaro’s breast-pocket.

Sara Lundberg carried her poetic picture of Vita and life’s path for more than ten years. Vita shows the traffic lane can be a guide in the search for meaning. That Vita, white in Swedish, also means life in Latin adds a new dimension. The first book was published in 2008 and the second is due in the autumn of 2011. Sara also works with painting and graphic prints – also connected with Vita’s world – but this is the first time that she has allowed a book to take the form of an art installation.

“The state between dreams and reality interests me. I try to dig where I stand. When I paint the pictures come to life as I go. Humour and a sense of doom go hand in hand. My works should have a touch of the ancient while still feeling new. A cloak of darkness and a continual imminent danger, the transition from childhood to growth into adulthood, and innocence/guilt are continually repeated themes.”

Sara Lundberg was born in 1971 in Eskilstuna and studied at the College of Arts, Crafts and Design, and the Royal College of Fine Arts, both in Stockholm. In the video *Cords* she approaches the essence of song – backed by exquisitely beautiful music are pictures of the vocal cords that produce the classic a cappella songs. *Cords* has been shown in such places as London, Athens, Prague and St. Petersburg.

Anders Stimmer

Skogarna med skönhet och trygghet – med mörker och ångestladdning – är starkt närvarande i Anders Stimmers målningar. Skogarna ger sig bokstavligt tillkänna med raka stammar, fuktiga mossor, ljusa gläntor, glupska grenverk eller skira trädkronor. De finns också som inre urskog, en utforskad psykologisk vildmark där alls inte allt kan förutsägas eller förklaras. Kvinnor och sagoväsen lever i hans förbryllande verk, som med sitt klassiska, realistiska måleri kunde vara komna från en svunnen tid.

I Avesta Art har de stimmerska skogarna flyttat in där skog i form av träkol en gång på linbana fördes fram till masugnsnål och tillsammans med malm och kalk störtade i glödhet inferno.

- Skogen är min naturliga arena, säger Anders Stimmer. Mitt berättande för in i skogars sagovärld där verklighet och magi kan mötas. Jag tar mig friheter som inte styrs av normer om vad som är konstpolitiskt korrekt. Eviga existentiella frågor om liv och mening kommer till uttryck i mångtydiga motiv och stämningar som får både hänföra och förvirra. I litteraturen är Selma Lagerlöf en inspirationskälla.

Anders Stimmer är född 1976 och uppvuxen på en bergsmansgård i Stimmerbo, en släktgård med gamla anor. Efter Stockholmsår vid Kungliga Konsthögskolan har han nu sitt hem och sin ateljé i barndomsbyn i Dalarna med djupa bergslagsskogar in på knuten.

Skogarna blir scener för dramer där kvinnor spelar huvudroller. Men

målningarna ger inga svar. På en vinterväg ligger en kvinna, delvis naken. En hare vakar över landskapet som får nattljus från snö och himmel. Varför ligger hon där? Behöver hon räddas? Är det en helt vanlig kvinna – eller representerar hon tillvarons helhet, kanske naturen?

Lika bar men självvalt naken är kvinnan som poserar på en svamp. Hennes prickiga klackskor och röda mantel sticker ut och vid den fria horisonten syns en stad. Den erotiska tonen förstärks av en stjärtmes på bar kvist – den stannar bara en gång på samma ställe, sedan drar den vidare.

Anders Stimmers sätt att gestalta blickar, kroppsspråk, kön och roller blir ofta ämnen för analys. Här finns ett gränsöverskridande som kan upplevas farligt eller förbjudet. Att känna igen sig själv – eller tycka sig förstå konstverket – kan i sig vara provocerande. Vilka reaktioner – och relationer – är egentligen tillåtna? Finns obehagskänslan i målningen eller hos betraktaren? Hur långt får en manlig konstnär sträcka sig i sin tolkning av kvinnor?

Målningarna associeras ofta till John Bauers sagoillustrationer och filmer av David Lynch. Inte utan stolthet ler Anders Stimmer åt analysen "Bauer goes Twin Peaks". Han har ställt ut bland annat i kvinnokonstcentret Anna Nordlander i Skellefteå och på konstmässor i Basel och London. Han representeras av Natalia Goldin Gallery i Stockholm.

Forests, beautiful and safe – dark and foreboding, are ever present in Anders Stimmer's paintings. The forests literally make their presence felt with straight trunks, damp moss, bright glades, grasping branches or fused crowns of the trees. They exist also as primeval forests, an unexplored psychological wilderness where not all can be predicted or explained. Women and mythological creatures come alive in his bewildering works which with their classic, realistic painting technique could well come from times long past.

"Forests are like a second home to me," explains Anders Stimmer. "My story introduces the fabled world of the forests where reality and magic meet. I take liberties that are not controlled by norms of what is politically correct in art. Eternal existential questions of life and meaning find their expression in multifaceted motifs and moods that both captivate and confuse. Selma Lagerlöf is one of my literary sources of inspiration."

Anders Stimmer was born in 1976 and grew up on a mining homestead in Stimmerbo, his ancestral home. After studying in Stockholm at the Royal College of Fine Arts he now has his home and studio in his childhood village in Dalarna with dense mountain forests as neighbours.

The forests are the scene for drama with women playing the main roles. But the paintings provide no answers. A woman lies on a winter road, half naked. A hare stands guard over the landscape that is lit by snow and the bare sky. Why is she lying there? Does she need saving? Is she a totally ordinary woman – or does she represent the totality of the surroundings, maybe Nature itself?

Just as bare, but voluntarily naked, is a woman posing on a mushroom. Her spotted high-heeled shoes and red cape stand out and on the distant horizon is a town. The erotic tone is amplified by a long-tailed tit on

a bare branch – it stays only once in the same place, then moves on.

Anders Stimmer's way of representing glances, body language, sex and roles are often the subject of analysis. Here is a multifaceted approach that can be experienced as dangerous or forbidden. Recognising oneself – or believing one understands the painting – can in itself be provocative. What reactions – and relationships – are actually permissible? Is the feeling of unpleasantness in the painting or in the onlooker? How far can a male artist go in his interpretation of women?

The paintings are often associated with John Bauer's fairytale illustrations and the films of David Lynch. It's not without pride that Anders Stimmer smiles at the analysis 'Bauer goes Twin Peaks'. He has exhibited at places like the Anna Nordlander women's centre in Skellefteå and at art shows in Basle and London. He is represented by the Natalia Goldin Gallery in Stockholm.

Stina Wirsén

Djävrt rosa lyser Nallegrisen, högt upplügen på gråblå slaggstensmur i det gamla järnverkets stora öppna rosthus. Nosen pekar nedåt, in i ett taklöst rum där malmen en gång vilade i väntan på masugnsens dramatik. Inne i malmbåset är stämningen varm och förtrolig, på ett berg av färgglada kuddar lockar Stina Wirséns böcker i serien *Vem....* I sagolika ramar på väggar av slagg finns originalbilder till böckerna. På skärm visas filmer – även om hur film blir till. I en finurlig byrå med många låga lådor är konstnärens arbetsmaterial samlat – tidiga råa skisser, hastigt nedtecknade idéer, bilder i vardande. Avesta Art välkomnar till Stina Wirséns Vem-värld.

- Barn är mer utelämnade än vuxna – beroende av människor i sin närhet. Mina bilder och berättelser kan vara ett av livets allra första möten med kultur. Jag vill inte att barnen ska serveras klyschor. Jag vill bidra med ett uppriktigt budskap i en stund som bör delas av barn och vuxna.

Stina Wirsén har starka positiva minnen av närheten och glöden när hennes egen mamma läste Barbro Lindgrens böcker för dottrarna. Sådana möten vill hon främja, inte minst genom de – på en och samma gång – allvarsamma och komiska Vem-böckerna om Nalle, Nallegrisen, Fågel, Katt och många andra. De första, *Vems byxor?* och *Vem är arg?*, kom 2005

och i raden räknas redan tolv titlar, bland andra *Vem är död?*, *Vem är söt?* och *Vems kompis?*. Böckerna vänder sig till barn från ettårsåldern.

I nära dialog mellan Stina Wirsén och regissör Jessica Laurén, producent Linda Hambäck och animatörer vid Dockhus Animation i Trollhättan har flera Vem-berättelser blivit film. Ett drag av oro för att barnet lämnas ensamt med filmen finns hos Stina, och hon har försökt att möta det genom att som uppläsare engagera den trygga, faderliga rösten hos radiojournalisten Gunnar Bolin.

Stina Wirsén blommar när hon guidar i Vem-världen. Det finns själ och tanke i hennes konstnärliga skapande. Kärleksfullt beskriver hon sitt arbete som ett växelbruk mellan helt egna projekt och de bilder som brukar kallas illustrationer.

Stina Wirsén är född 1968 i Älvsjö och utbildad vid Konstfackskolan. Hon är välkänd för sina tolkningar av aktuella samhällsfrågor och arbetar nu frilans, bland annat för Dagens Nyheter. Stina Wirsén är representerad i Nationalmuseum och har fått fler internationella priser för sina tidningsillustrationer. Hon har tilldelats Nordiska tecknares pris, Elsa Beskow-plaketten och nu i år Stockholms stads kulturpris.

Bold pink illuminates Nallegrisen (cuddly piglet) lying high on the grey-blue cinderblock wall in the old ironworks' large open roasting house. Its nose points downwards in a roofless room where the iron ore once rested before the drama of the blast furnace. In the ore booth the atmosphere is warm and intimate, on a mountain of highly coloured cushions Stina Wirsén's children's books catch the eye. In fairytale frames on the cinder walls are the original pictures to the books. A film is being shown on a screen – even how the film was made. The artists working materials are collected together in an ingenious chest of draws with many low draws – early basic sketches, hastily written ideas, pictures in embryo. Avesta Art invites you into Stina Wirsén's world of fantasy.

"Children are much more forgotten than adults, dependent on the people around. My pictures and stories

may well be one of life's first meetings with culture. I don't want to serve up clichés to children. I want to contribute with honesty in a moment that children and adults should share."

Stina Wirsén has strong, positive memories of closeness and warmth when her own mother read Barbro Lindgren's for her daughters. She wants to encourage meetings like this not least through books that are at the same time funny and serious. The first were published in 2005 and there are now twelve in the series. They are designed for children as young as a year old.

Close cooperation between Stina Wirsén and director Jessica Laurén, producer Linda Hambäck and the animators at Dockhus Animation in Trollhättan has resulted in several of her stories being made into films. Stina is slightly worried that children will be left alone to watch the films and she has tried to combat this by using

the comforting, fatherly voice of radio journalist Gunnar Bolin.

Stina Wirsén glows with pride as she guides you through her fantasy world. There is spirit and thought behind her artistic creativity. Lovingly she describes her work as she switches between her own projects and the pictures usually called illustrations.

Stina Wirsén was born in 1968 in Älvsjö and studied at the College of Arts, Crafts and Design in Stockholm. She is well known for her interpretation of current social issues and works freelance for several daily newspapers. Her work hangs in the National Museum and she has received a number of international awards for her newspaper illustrations. She has received the Scandinavian draughtsman's award, the Elsa Beskow plaque and this year the City of Stockholm Arts Prize.

Ulrika Minami Wärmeling

Några unga vuxna människor är samlade på stranden vid purpurfärgad vattenspegel. Med tungsvärta ramar granskogen in, och landskapet blir som en scenografi till människornas egna starka uttryck i kläder och hållning. De är delaktiga i en subkultur, där kläderna – här i svart och vitt – bidrar till identitet. Bruket av kläder, krås och kosmetika är könsöverskridande. Här tonas genus ned. Fram träder människan.

Ulrika Minami Wärmelings målningar för in i en gränsöverskridande värld.

- Vi ser inte normerna förrän någon bryter mot dem, säger konstnären. Genom en subkultur kan individen få styrka att, trots modeströmmar och dominerande förebilder, vara sig själv. Subkulturen skapar därför både gemenskap – innanförskap – och utanförskap.

Med en sociologs iakttagelselust närmar sig Ulrika Minami Wärmeling enskilda och grupper inom olika subkulturer. I Avesta Art är det gothkulturen som står i centrum. Den har rötter bland annat i gotisk och romantisk kultur och uttrycks – som i målningarna i rosthuset – inteminst genom den japanska klädstilen för lolitor, oskuldsfullt och välklätt. I ett tidigare skede gestaltade Ulrika anarkafeminism – den politiska feministiska värdegrund som vill göra upp med både staten och patriarkatet likaväl som med andra former

av förtryck. Gemensam nämnare är gränsöverskridandet i förhållande till rådande samhällsnormer kring kön och sexualitet. Målningarna är stora i formatet och tar månader att färdigställa. Ofta blir de en skildring av gruppen även om Ulrika i årtal gärna följer enskilda individer.

- Kläder och accessoarer är många gånger en manifestation för människans inre, ofta ett sätt att gestalta sitt kön. Det djärva uttrycket i subkulturen bryter tydligt mot den västerländska normen som utgår från att vi bör klä och sminka oss för att se naturliga och ofixade ut.

Ulrika intresserar sig för klädernas performativitet – hur människan genom sin klädstil skapar sitt genus och sin identitet. Det handlar om identitetsbyggande där subkulturens uttryckssätt och attribut blir hjälpmedel för att forma det egna jaget och människan även bokstavligt ikläder sig sitt jag.

Ulrika Minami Wärmeling är född 1970 i Uppsala och utbildad vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm. Målningarna som visas i Avesta Art ingår i serien *Les Jardins Noirs* – de svarta trädgårdarna – som visades i Gallery Stellan Holm i New York 2007. Hon har även flera gånger deltagit i The Armory Show i New York med Galleri Charlotte Lund och då lyfts fram även i New York Times.

A few young adults are gathered together on a beach by purple coloured water with a mirror-like surface. With heavy blackness the fir tree forest forms a frame and the landscape becomes like a stage design of man's own powerful expression in clothes and posture. They are part of a subculture where clothes – here in black and white – contribute to their identity. The use of clothes, frills and cosmetics is independent of sex, gender is toned down. The individual steps into the spotlight.

Ulrika Minami Wärmelings paintings move into a world without boundaries.

"We don't appreciate the norms until somebody breaks them," the artist says. "Through a subculture individuals can be themselves despite fashion trends and dominant role models. The subculture therefore creates both solidarity – a feeling of belonging – and exclusion."

With a sociologist's enthusiasm for observation, Ulrika Minami Wärmeling comes closer to individuals

and groups within different subcultures. At Avesta Art the focus is on the Goth culture. Its roots are in the gothic and romantic cultures and expressions – as in the paintings in the roasting house – not least through the Japanese clothing style for Lolitas, innocent and well dressed. In an earlier stage Ulrika portrayed anarchistic-feminists – the basic principle of feminist politics that wants to settle accounts with both the state and patriarchy as well as with other forms of tyranny. The common denominator is borderless in relation to the social norms for sex and sexuality. The paintings are in a large format and take months to complete. They are often a depiction of the group even though Ulrika has for many years preferred to follow individuals

"Many times clothes and accessories are a manifestation of a person's soul, often a way of expressing their sex. The daring manifestation in subcultures clearly goes against western norms that are based on the fact

that we should all dress and wear makeup so we look natural and untreated."

Ulrika is interested in the ability of clothes to make a person – how people through their clothing styles create their gender and identity. It's all about creating a personality where the subculture's way of expressing itself and attributes assist in shaping the ego and people literally clothe themselves in their own image.

Ulrika Minami Wärmeling was born in 1970 in Uppsala and studied at the Royal University College of Fine Arts in Stockholm. The paintings exhibited at Avesta Art are part of the *Les Jardins Noirs* series (The Black Gardens) that were on show at the Gallery Stellan Holm in New York in 2007. She has participated several times in The Armory Show in New York with Galleri Charlotte Lund and has then been featured in the New York Times.

Björn Lövins Galleri

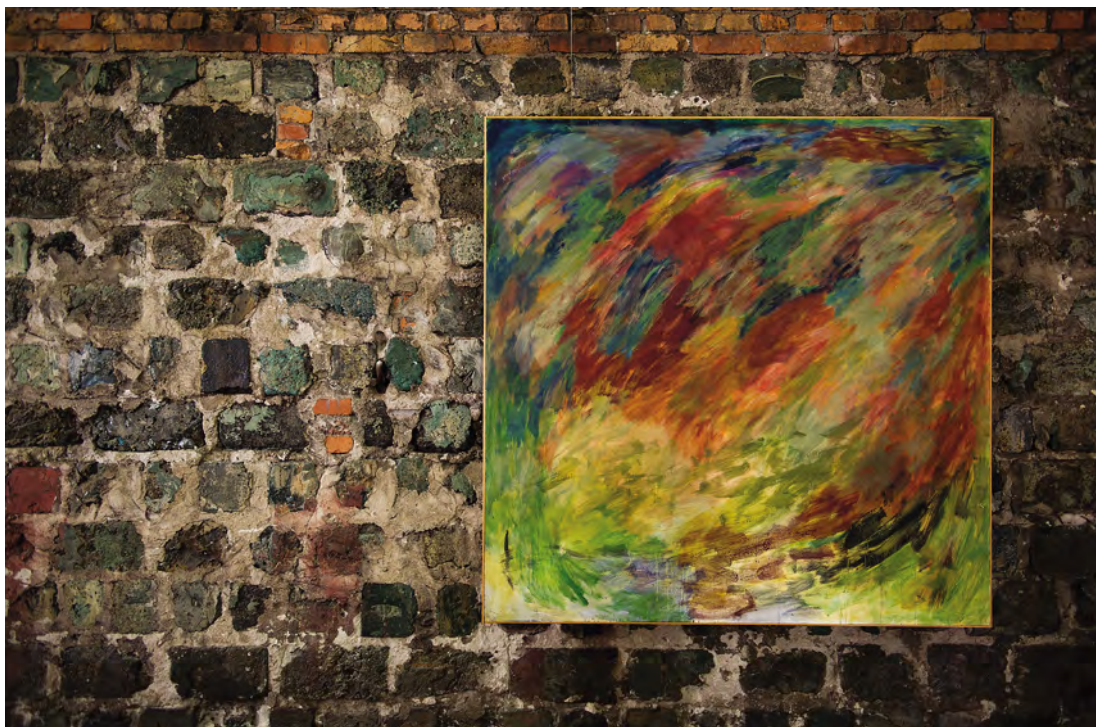
Känslor av andakt och vördnad infinner sig i Björn Lövins galleri, öppnat i Avesta Art. Högre, stiliga och värdiga står här *Dädsker*. Vid en första anblick tycks skulpturerna hålla slaggstensmuren på plats. I själva verket ger de sitt stöd till var och en av oss – till människovärdet. Titlen *Dädsker* ska utläsas "Det är du som kan!". Skulpturerna bär Björn Lövins signum. Den enskilda människans okränkbarhet och – samtidigt – hennes självklara delaktighet i en gemenskap, ett kollektiv, är grundvärden som återkommer i hans konstnärskap.

I centrum i galleriet står vagnen *Full fart framåt*, ett verk från 1988 och utställningen *C – Kampen om verkligheten* i Stockholms kulturhus. Här antog konstnären rollen som antropolog och utforskade, i en tänkt framtid, spillrorna av 1900-talets konsumtionssamhälle. Sportbilen är på ett plan lätt att identifiera. I material och enkelhet knyter den samtidigt an till utgrävningar av kulturer, fjärran från västerländsk motortid. Den livfulla målningen *Vid floden* (1995) sträcker sig bortom tid och rum.

Björn Lövin var en av vår tids största bildkonstnärer. Han var med och introducerade installationskonsten i Sverige med omskakande utställningar i Moderna Museet och Kulturhuset i Stockholm. Hans internationellt stora

erkännande är bara blygsamt känt bland oss svenskar. 1981 intog Björn Lövin det prestigefyllda kulturhuset i Paris, Centre George Pompidou, med en gigantisk utställning som också rymde ett då helt nytt fenomen, videokonst. Lövins konst fick aktningsvärda rubriker i tidningen *Le Monde* – en bekräftelse som imponerade mycket på hans franska värdar. När FN 1992 höll den stora miljökonferensen i Rio de Janeiro inbjöds tjugo av världens främsta skulptörer och målare att medverka med sin konst. Europa representerades av bland andra Björn Lövin som visade en enorm skulptur, *Kulturmotor*, en maniokapress av ädelträ från Amazonas.

Konstnären Björn Lövin gick ur tiden 2009. Han var född i Falun 1937 och utbildade sig i unga år i Barcelona och vid universiteten i Stockholm och Uppsala. Han var bosatt i Dicka i Avesta kommun, i Stockholm och sina sista år i kyrkbyn i Folkärna. Björn Lövin deltog i Avesta Art 1997 och följde med skarp blick alla Avesta Art-utställningar. Endast tre konstnärer är tillägnade egna rum i Moderna Museet i Stockholm: Pablo Picasso, Andy Warhol och Björn Lövin. Tack vare gåvor från konstnärens döttrar har Avesta Art nu ett eget Björn Lövin-galleri.

There is a feeling of reverence and awe in the newly-opened Björn Lövin gallery in Avesta Art. Stately, stylish and dignified stands *Dädsker*. At first glance the sculptures seem to support the slag-stone wall while in actual fact they give their support to each one of us – to human dignity. The name *Dädsker* stands for the Swedish 'Det är du som kan!', "You can do it". The sculptures carry the characteristic mark of Björn Lövin. The sanctity of the individual and, at the same time, their participation in a fellowship, a community, is a basic principle for his artistic work.

In the centre of the gallery is the car *Full fart framåt* (Full Speed Ahead), from 1988 at an exhibition in Kulturhuset in Stockholm. Here the artist adopted the role of anthropologist and explored, in an imaginary future, the debris from the 20th century consumer society. The sports car is easy to identify on one plane. At the same time its material and simplicity link it to excavations of cultures remote from western society's love of the motor car. The vital painting from 1995 *Vid floden*, (*By the River*), stretches beyond time and space.

Björn Lövin was one of the greatest artists of our time. He participated in the introduction of installations in Sweden with shocking exhibitions at the Museum

of Modern Art and Kulturhuset in Stockholm. That he was widely appreciated internationally is hardly known in Sweden. In 1981 he took the prestigious Pompidou Centre in Paris by storm with a gigantic exhibition which also included a completely novel phenomenon, video art. The headlines in *Le Monde* showed great respect for Lövin's work, a confirmation that greatly impressed his French hosts. When the UN held a major environmental conference in Rio de Janeiro in 1992, twenty of the world's leading sculptors and painters were invited to participate with their works. Björn Lövin was among those who represented Europe with his enormous sculpture *Kulturmotor*, (*Culture Motor*), a cassava press made of hardwoods from the Amazon forests.

The artist Björn Lövin passed away in 2009. He was born in Falun in 1937 and as a young man studied in Barcelona and at Stockholm and Uppsala Universities. He lived in Dicka near Avesta, in Stockholm and in his last years in the village of Folkärna. Björn Lövin took part in Avesta Art in 1997 and followed all the Avesta Art exhibitions with a critical eye. Only three artists have their own room at the Museum of Modern Art in Stockholm – Pablo Picasso, Andy Warhol and Björn Lövin. Thanks to the kind donations of his daughters Avesta Art now has its own Björn Lövin gallery.

Konst i själva verket

Avesta väljer att konstnärligt gestalta industriarvet. Konst från vår egen tid samspelar med det gamla järnverkets skimrande slagg och mäktiga arkitektur. 141 konstnärer har under åren 1995-2010 deltagit i nio Avesta Art-utställningar. En rad verk dröjer kvar.

Avesta has chosen to present its industrial heritage artistically. Contemporary art inter-acts with the shimmering slag and majestic architecture of the old ironworks. 141 artists have participated in Avesta Art's nine exhibitions from 1995 to 2010. A number of works of art remain.

Lennart Rodhe, 1916-2005

Avestaström

En nestor i svensk konst, Lennart Rodhe, tolkade Avesta i ett mönsterpussel, som mäter mer än tjugo kvadratmeter: Älven och älvvattnet, som en gång drev järnverket. Det glödande järnet, som strömmar ur masugn. Kulturen, som glittrar och lyser i gröna slingor och vita blommor.

Lennart Rodhe medverkade i Avesta Art 1997. *Avestaström* visades sedan på affischtavlor i Europas kulturhuvudstad 1998, Stockholm, och finns nu i Läggesta järnvägsstation, nära Grafikens hus i Mariefred.

Avestaström (Avesta Stream)

A Nestor of Swedish Art, Lennart Rodhe, interpreted Avesta in a giant puzzle that covers more than 20 sq. m. The river and its water that once powered the ironworks. The glowing iron that once flowed out of the blast furnace. The culture that glitters and illuminates in green strands and white flowers.

Lennart Rodhe participated in Avesta Art 1997. *Avestaström* then appeared on billboards in Europe's Cultural Capital 1998, Stockholm, and now hangs in Läggesta railway station, near Grafikens hus in Mariefred.

Kjell Engman, f. 1946

Vita frun

Smederna, arbetsklädda i vitt och svart, dras med i gäckande, förförisk dans av hyttans vita fru. Vem är hon, den sägenomspunna kvinnan, som i hyttans dunkel både frestar och skrämmer? Bär vita frun alltid varsel om olycka – eller finns hos henne också en vänlig lekfullhet, som spelar alla ett spratt? Kanske smederna vet... (Foto sid 5, 8.)

Kjell Engman tolkar hyttans liv – och dess tid – i en värld av glas-konst. Här finns arbetarna som höll hytta och martinverk i gång. Här rinner vitglödande järn. Här samlas herrskapsfolket till fest. Musiken är konstnärens egen komposition. Han medverkade i Avesta Art 2006.

Vita frun (The White Wife)

The blacksmiths, dressed in their working clothes in black and white, are brought together in a seductive dance by the white wife of the smelting house. Who is she, this mythical woman who in the gloom of the smelting house both attracts and repels? Is she an omen of accidents – or does she also come with friendly playfulness to plays practical jokes on everyone? Maybe the smithies know... (Photo page 5, 8.)

Kjell Engman portrays the life of the smelting house – and its times – in a world of crystal art. Here you can see the work-ers who kept the smelting house and the open-hearth works going. The iron runs white-hot here. The gentlefolk gather here for festivities. The music was written by the artist himself. Kjell Engman participated in Avesta Art 2006.

Nicolas Cesbron, f. 1964

En postindustriell djungel

Naturens egna former – med också övernaturliga och utomjordiska skepnader – är starkt närvarande i Nicolas Cesbrons konstverk. Av trä från Afrika, Amerika och Europa har han skapat en tillvaro som spränger gränser mellan verklighet och fantasi, mellan funktion och konst. Organiska som naturens original, onaturliga som komna från rymden – så träder och svävar enskilda objekt fram i en gigantisk installation. Många objekter rymmer hemliga funktioner som skåp, sekretär eller mer synbara som stol och lykta.

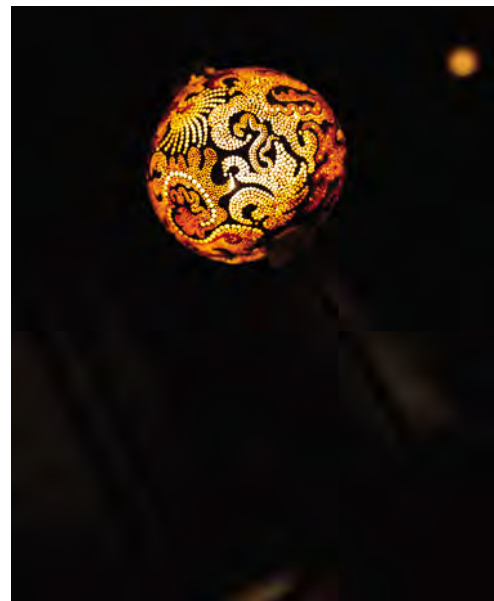
- En exposé över postindustrialismens tragedi, har Nicolas Cesbron själv mångtydigt skrivit om verket från Avesta Art 2008. Verket är en retrospektiv utställning från hans fjorton första år som konstnär – och en predikan för klokt samspel med naturen.

A Post Industrial Jungle

Nature's own shapes – with the addition of supernatural and extraterrestrial figures – are strongly present in Nicolas Cesbron's art. Using wood from Africa, America and Europe, he has created a presence that breaks down the barriers between reality and fantasy, between function and art. Organic as Nature's originals, unnatural as though they had come from outer space – that is how individual objects appear and float about in a gigantic installation.

Many of the objects conceal secret functions such as cupboards, writing desks or more apparent as chairs and lamps.

"An exposé of post industrialism's tragedy," Nicolas Cesbron wrote about his work at Avesta Art 2008, a statement that can be interpreted in many ways. The work is a retrospective exhibition from his first fourteen years as an artist – and a lecture on the wise interplay with Nature.

Tomas Nordberg, f. 1948

Ett stycke tid

Konstverket i sig ger blott en början – det fångar blicken och för konstnärens talan. Genomskinliga ytor låter blicken glida vidare, till något bortom själva verket. *Ett stycke tid* ger en förnimmelse av den förlösande elden vid järnframställningen i hyttan. Tomas Nordberg medverkade i Avesta Art 1995. (Foto även på sid. 9.)

Ett stycke tid (A Piece of Time)

The work of art in itself does not make much of an impression – it catches the eye and relays the artist's message. Transparent surfaces allow the gaze to move on to something beyond the work of art itself. *Ett stycke tid* gives a sensation of the release the fire gives when making iron in the smelting works.

Tomas Nordberg participated in Avesta Art in 1995. (Photo also on page 9.)

Sonja Nilsson, f. 1977

Korridor

Med samma lockelse och obehag som ändlösa hotellkorridorer bjuder, välkomnar Sonja Nilssons konstverk. Långt bort skymtar besökaren spegelbilden av sin egen ryggta. Det är som att på avstånd följa sig själv. Vem är jag och vad styr mig, är frågor som konstnären vill väcka genom *Korridor*, där besökaren blir en del av konstverket. Sonja Nilsson medverkade i Avesta Art 2006.

Korridor (The Corridor)

Sonja Nilsson's work welcomes you with the same fascination and unease of endless hotel corridors. Far away you get a glimpse of the reflection of your own back. It is like following yourself at a distance. Who am I and what controls me are the questions the artist wants to put with *Korridor*, where the visitor becomes a part of the work of art. Sonja Nilsson participated in Avesta Art 2006.

Arijana Kajfes, f. 1963

Masgud

Arijana Kajfes arbetar i gränslandet mellan konst och naturvetenskap, ofta fysik. Med sitt vänliga, vaksamma öga iakttar masguden besökaren som stiger in i masugnen. Ögat lånas från en annan besökare som i hemlighet betraktar skeendet. Arijana Kajfes medverkade i Avesta Art 2004.

Masgud (The Blast God)

Arijana Kajfes works at the interface between art and natural science, often physics. With its usual sharp eye, the god observes the visitor entering the blast furnace. The eye is borrowed from another visitor who is watching the event in secret. Arijana Kajfes participated in Avesta Art 2004.

Bo Ek, f. 1954

Arbetets målningar

I två stora målningar stiger Avestakonstnären Bo Ek in till arbetarna vid masugn och martinverk, fångar deras anletsdrag i tunga men också ansedda sysslor, förmedlar ugnarnas heta strålning och spelet mellan ljus och mörker. I en exteriör speglar han hyttan i verksamhet med livet på hyttbacken.

Work's paintings

In two major works of art, Avesta artist Bo Ek becomes one of the workers at the blast furnace and open-hearth works, captures their features in the heavy but distinguished tasks, conveys the hot radiation from the ovens and the interplay between light and dark. In an exterior he portrays life around the smelting house in its heyday.

Torbjörn Grass, f. 1953

En tid fylld av liv - martinverksopera

I ett musikaliskt verk vid martinugnarna tolkar tonsättaren Torbjörn Grass arbetarnas liv, längtan och drömmar. Charlie Hellberg har gjort scenografien. Operan är skapad för Verket.

Torbjörn Grass har också medverkat i utformningen av *Opera Tactile* som låter fjädrar, rör och andra material från industrin bli instrument i en sal för musikaliskt skapande.

A Time Filled with Life – Open Hearth Opera

In a musical work by the open-hearth furnace, the composer Torbjörn Grass portrays the workers' lives, yearnings and dreams. The stage design is by Charlie Hellberg. The opera was written for the Works.

Torbjörn Grass has also participated in the design of *Opera Tactile* where springs, pipes and other materials from industry become instruments in a room for musical creation.

The Interactive Institute

Män som faller

Konstverk av Robert Brecevic om fritt fallande maskulinitet, om integritet och bräcklighet, om närvaro...

Delay Mirror

Konstverk om självbild kontra avbild, om identitet och verklighetsuppfattning. Verket är konstnärligt skapat av Magnus Jonsson och Tobi Schneider, programmerat av Robert Brecevic och Fredrik Petersson.

Män som faller (Men who are Falling)

A work of art by Robert Brecevic about masculinity in freefall, about integrity and susceptibility, about presence...

Delay Mirror

A work of art about the picture we have of ourselves compared to that other people have of us, about identity and conception of reality. The work has been created by Magnus Jonsson and Tobi Schneider, and programmed by Robert Brecevic and Fredrik Petersson.

Alla medverkande konstnärer sedan starten

All the artists who have participated since the start

Avesta Art 1995

Lars Andersson, Sverige
Åsa Andersson, Sverige
Ingemar Aulin, Sverige
Channa Bankier, Sverige
Bengt Berglund, Sverige
Kristina Bergkvist Selder, Sverige
Helene Billgren, Sverige
Max Book, Sverige
Lena Cronqvist, Sverige
Erland Cullberg, Sverige
Jörgen Fogelquist, Sverige
Enno Hallek, Sverige
Jörg Jeschke, Sverige
Peter Johansson, Sverige
Olle Kåks, Sverige
Inga-Lill Lagergren, Sverige
Edna Martin, Sverige
Suzanne Nessim, Sverige
KG Nilson, Sverige
Tomas Nordberg, Sverige
Marja Sikström, Sverige
Maud Spangenberg, Sverige
John Stenborg, Sverige
Irène Vestman, Sverige
Eva Zettervall, Sverige
Charlotte Öberg, Sverige

Avesta Art 1997

Trine Folmoe, Norge
Meta Isæus Berlin, Sverige
Jonas Kjellgren, Sverige
Thomas Knarvik, Norge
Malin Lager, Sverige
Lisa Larson, Sverige
Björn Lövin, Sverige
Odd Nerdrum, Norge
Helmtrud Nyström, Sverige
Karl Axel Pehrson, Sverige
Jane Reumert, Danmark
Carl Fredrik Reuterswärd, Sverige

Lennart Rodhe, Sverige
Svante Rydberg, Sverige
Martin Wickström, Sverige

Avesta Art 1998

Johanna Aalto, Finland
Olga Bergmann, Island
Olle Bonniér, Sverige
Lars Englund, Sverige
Erik Frandsen, Danmark
Magnus Kjartansson, Island
Eva Koch, Danmark
Louisa Matthiasdottir, Island
Katarina Norling, Sverige
Bjørn Nørgaard, Danmark
Jyrki Poussu, Finland
Bjørn Ransve, Norge
Jenny Rydhaugen, Norge
Bjørn-Sigurd Tufta, Norge
Rafael Wardi, Finland

Avesta Art 2000

Anna Anders, Tyskland
Frank Bauer, Tyskland
Jim Berggren, Sverige
Åsa Cederqvist, Sverige
Bea Emsbach, Tyskland
Paul Granjon, Wales
Margareta Hesse, Tyskland
Sture Johannesson, Sverige
Tia Johansson, Sverige
Anna Kindgren, Sverige
Sean O'Reilly, Wales
David Shepherd, Wales
Stig Sjölund, Sverige
Lars Wikström, Sverige
Sue Williams, Wales

Avesta Art 2002

Eugènia Balcells, Spanien
Kent Boholm, Sverige
Gloria Friedmann, Tyskland

Marcus Kiel, Tyskland
Tuula Lehtinen, Finland
Henrietta Lehtonen, Finland
Lisbeth Lind, Sverige
Gintaras Makarevicius, Litauen
Audrone Petrasiunaite, Litauen
Jaume Plensa, Spanien
Egle Rakauskaite, Litauen
Charles Sandison, Finland
H D Schrader, Tyskland
Paco Simón, Spanien
Jyrki Siukonen, Finland

Avesta Art 2004

Thomas Broomé, Sverige
Yrjö Edelmann, Sverige
Keathy Ericsson-Jourdan, Åland
Cecilia Falk, Sverige
Guy Frisk, Åland
Magdalena Hellström-Zimmermann, Tyskland
Ulrica Hydman-Vallien, Sverige
Arijana Kajfes, Sverige
Mikael Richter, Sverige
Tage Wilén, Åland

Avesta Art 2006

Modhir Ahmed, Sverige
Kjell Engman, Sverige
Torbjörn Grass, Sverige
Tina Gverovic, Kroatien
Karin Gustavsson, Sverige
Åsa Jacobson, Sverige
Mats Lodén, Sverige
Ines Matijevic, Kroatien
Ebba Matz, Sverige
Sonja Nilsson, Sverige
Ken Sato, Sverige
Johan Thurfjell, Sverige
Soile Yli-Mäyry, Finland

Avesta Art 2008

Antun Božicevic, Kroatien
Nicolas Cesbron, Frankrike
Thomas Dellacroix, Frankrike
Agnieszka Dellfina, Frankrike
Ana Husman, Kroatien
Michael Johansson, Sverige
Michael Kalish, USA
Alem Korkut, Bosnien Hercegovina
Kristina Lenard, Kroatien
Toni Meštrovic, Kroatien
Magnus Monfeldt, Sverige
Damir Ocko, Kroatien
Ivana Pegan Bace, Bosnien Hercegovina
Lala Rašćic, Bosnien Hercegovina
Britt-Marie Rydberg, Sverige
Birgitte Søndergaard, Sverige
Marko Tadic, Kroatien
Zlatan Vehabović, Bosnien Hercegovina
Silvio Vujicic, Kroatien

Avesta Art 2010

Andreas Charalambous, Cypern
Panicos Chrysanthou, Cypern
Emin Çiznel, Cypern
Pola Hadjipapa McCammon, Cypern
Serap Kanay, Cypern
Anber Onar, Cypern
Karin Amnå-Lindberg, Sverige
Jan Cardell, Sverige
Brad Howe, USA
Anders Hultman, Sverige
Julie Leonardsson, Sverige
Marie Långghans, Jonsson, Sverige
Charlotta Östlund, Finland

Optik-Tivoli

Regnbågens alla färger lyser upp dörren som för från martinhallens mörka rum in i ljusets kammare. I flödande synligt vitt ljus bjuds till lekfullt lärande vid en rad stationer i Verkets eget unika Optik-Tivoli. Illusioner, speglingar, ljusets brytning och uppdelning i färger – här finns mycket att utforska för både unga och äldre.

- Optik-Tivolit ger en sagolik inlevelse i ljuset som fenomen – ljusets egenskaper och ljusets effekter. Lärandet är en konst och konsten en tillgång i lärandet. Det gäller både när vi lär ut och när vi ska bli delaktiga i kunskap.

Det säger Solweig Palm som är pedagog och samordnare för NTA, naturvetenskap och teknik för alla, och Kreativt lärande i Verket. Hon guidar oss in i ljusets magiska värld:

- Ljuset är ett uttryck för de elektromagnetiska vågor som finns i universum. Spektrumet för strålningen sträcker sig från långa vågor på två kilometer – snälla som i långvågsradio – till de allra kortaste som finns inne i kärnkraftverk, gammastrålarna som skadar levande organismer. I ett litet intervall finns ljuset – det vita ljuset som människan kan förnimma och som kan delas upp i regnbågens sex tydliga färger.

Med historia, konst, naturvetenskap och teknik som grundpelare har lärande miljöer sedan flera år sin plats i Verket – och inspirationskällan är förstås Avesta Art. Syftet är att skapa arbetssätt som är så omväxlande, lustfyllda och konstnärliga att varje människa kan hitta redskap som öppnar vägar till ny kunskap. Rymden var tema 2007. *Bagdad* är – med orientaliska miljöer och gestaltningar – vägvisare i matematik sedan 2010. Arbetet har främjats genom stöd från Erik Johan Ljungbergs Utbildningsfond och det lokala näringslivet.

Optik-Tivolit som har premiär 2011 är Solweig Palms initiativ. Tanken har blommat fram i Verkets undervisning för grundskolans årskurs 6 och fått sina uttryck genom världsvida kontakter. Idé och koncept för tivolit har hon utvecklat tillsammans med Hans Nilsson, sedan många år Avesta Arts utställningstekniker. Stolt berättar Solweig att professor Akiyoshi Kitaoka från Japan generöst ställer sina synvillor till förfogande i Optik-Tivolit. Under sommaren 2011 är Optik-Tivolit öppet i anslutning till Avesta Art. Därefter kan besök bokas för skolklasser och andra vetgiriga grupper.

All the colours of the rainbow illuminate the door that goes from the darkness of the Martin Hall into the chamber of light. A flood of visible light invites you to take part in playful learning in the unique Optik-Tivoli of Verket, The Works. Illusions, reflections, the refraction and division of light –there is much to explore here for both young and old.

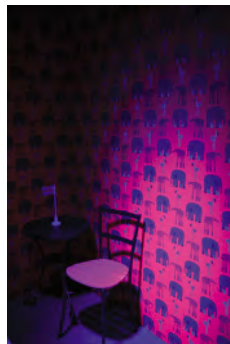
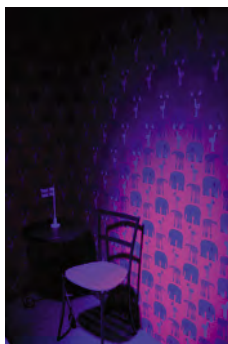
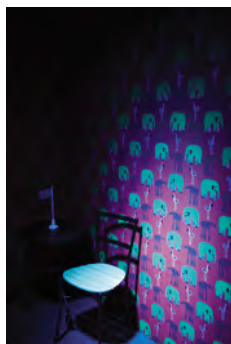
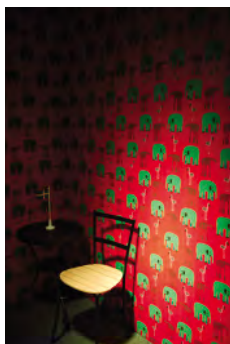
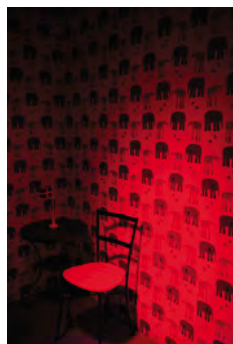
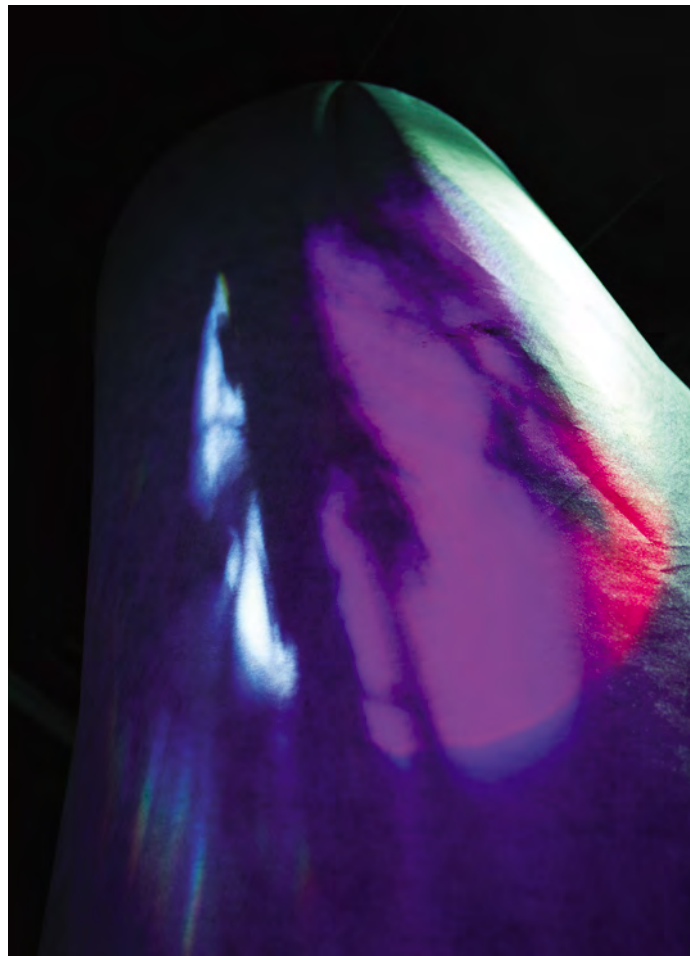
“The Optik-Tivoli provides a fascinating experience of light as a phenomenon – its characteristics and effects. Teaching is an art and art is an asset in teaching. This applies both to when we teach and when we are going to be involved in knowledge.”

So says Solweig Palm, educationalist and coordinator for the NTA, natural science and technology for all, and for Creative Teaching at The Works. She guides us into the magical world of light.

“Light is the word we use for the electromagnetic waves found throughout the universe. The spectrum for this radiation stretches from waves two kilometres long, friendly ones used for long-wave radio, and the very shortest that are found in nuclear power stations, gamma radiation that is dangerous for all living organisms. In one small interval of this spectrum is light – the white light that humans can perceive and which can be divided into the six clear colours of the rainbow.”

With history, art, natural science and technology as its four pillars, teaching has found its home in The Works – and the source of inspiration is of course Avesta Art. The aim is to create a way of working that is so varied, enjoyable and artistic that everybody can find the keys necessary for opening the doors to new knowledge. Space was the theme in 2007. *Bagdad* is – with its oriental environment and interpretation – the guide for mathematics since 2010. The work has been encouraged by grants from the Erik Johan Ljungberg’s Teaching Foundation and local companies.

Optik-Tivoli has its premiere in 2011 thanks to the initiative of Solweig Palm. The idea has grown out of the teaching at The Works for sixth grade students and been realised through worldwide contacts. She has developed the concept of the Tivoli together with Hans Nilsson who has for many years been Avesta Art’s exhibition technician. Solweig is very proud that Professor Akiyoshi Kitaoka from Japan has very kindly lent his optical illusions to Optik-Tivoli. During the summer of 2011 Optik-Tivoli is open in connection with Avesta Art. Afterwards visits can be booked for school classes and others groups of inquiring minds.

Verkförteckning/List of Art

Roy Andersson

Installation med film, sceneri, stillbilder, fotografi /

Installation with film, scenery, stills, photography

Härlig är Jorden / World of Glory

Hanna Beling

Skulpturer i vax, silikon, glas, papper, fogskum och hår /

Sculptures in wax, silicon, glass, paper, sealing plastic foam and hair

Stina vax, papper / wax, paper

Dvärggalago / Senegal Bush Baby silikon, glas / silicon, glass

(foto sid 5 / photo page 5)

Gorillaunge / Baby Gorilla silikon, glas / silicon, glass

Lilla Tora / Little Tora vax / wax

Tora vax / wax

Stora Tora / Big Tora silikon / silicon

Margareta silikon, fogskum / sealing plastic foam

Astrid vax, fogskum / wax, sealing plastic foam

Hyenaunge / Baby Hyena vax, glas / wax, glass

Stina II vax, papper / wax, paper

Blå Stina / Blue Stina silikon, fogskum / silicon, sealing plastic foam

Rosa Stina / Pink Stina silikon, hår / silicon, hair

Nygårds Karin Bengtsson

Videoverk / Video work

Sal 202 / Room 202

Michael Ellburg

Audioverk / Acoustic work

Umbilical Cord

Helena Blomqvist

Fotografi / Photography

Serien / Series *The Elephant Girl*

The Elephant Girl

Midsummer's Night

Among Swans

Midwinter's Day

The Ivy Room

The Forest

Bluebirds

The White Garden (foto sid 5 / photo page 5)

Dress Rehearsal

Les Feuilles Mortes / Autumn Leaves

Searching for the Light

Orchard Ground

Warm June

The Silent Stream

Group Portrait in Forest

Eric Dyer

Kinetisk konst, zoetropliknade skulpturer / cinetropes

Kinetic art, zoetrope-like sculptures / cinetropes

Bellows

Film

The Bellows March

Kaj Engström

Installation med dockskulpturer gjutna i betong, bladguld, tusch

Installation with doll sculptures cast in concrete, gold leaf, Indian ink

Ögonblick i Evighet / Instant in Eternity betong, tusch / concrete, Indian ink

(Detalj, foto sid 49 / Detail, photo page 49)

Kören / The Choir betong / concrete

Väktare / The Watchmen betong, bladguld / concrete, gold leaf

Pontus Ersbacken

Monumentala skulpturer i stål och marmor

Monumental sculptures in steel and marble

Robot 09 stål / steel

Hybrid stål, marmor / steel, marble

Jaquar stål / steel

Gorf stål / steel (Detalj, foto sid 5 / Detail, photo page 5)

Gabriella Göransson

Objekt i lin på spånskiva / Object of linen on chipboard

Virrvarr / *Tangle*

Henry Grahn Hermunen

Installation av fotografi och ljus. Egenutvecklad teknik, transparent fotografi i flera lager på säkerhetsglas.

Installation of photography and light. The artist's own technique, transparent photographs on safety glass in several layers.

The River of Life (foto sid 8 / photo page 8)

Jörg Jeschke

Skulpturer av en mängd material, däribland plåt, stål, andra metaller

Sculptures of numerous materials, including sheet metal, steel, other metals

Maskintorn / *Machine Tower*

Fabriken / *The Factory*

(foto sid 4 / photo page 4)

Jag har varit lönsam / *I've Been Profitable*

Sara Lundberg

Installation med projektion, bemålad muslinväv, trähus, böcker

Installation with projection, painted woven muslin, wooden house, books

Vita Streck / *White Lines*

Anders Stimmer

Måleri, olja på duk / Painting, oil on canvas

Verk utan titlar / Untitled works (foto sid 4 / photo page 4)

Stina Wirsén

Installation med film, illustration, böcker, animation

Installation with film, illustration, books, animation

Vem? / *Who?*

Ulrika Minami Wärmling

Måleri, olja på duk / Painting, oil on canvas

Från serien / From the series *Les Jardins Noirs*

Precious Darling Hideyoshi

The Last Picnic with the Family

Darker, darker still

Från serien / From the series *La tenue du jour: Noir!*

Shivan in a Dress from Leif without all the Houses and Stars 1

Shivan in a Dress from Leif without all the Houses and Stars 2

Shivan in a Dress from Leif without all the Houses and Stars 3

AVESTA ART 2011 ARRANGERAS AV AVESTA KOMMUN ORGANISED BY THE TOWN OF AVESTA

TACK TILL SAMVERKANDE / THANKS TO

Konstkonsulent Jordi Arkö, Landstinget Dalarna
Angelika Knäpper Gallery
Galleri Charlotte Lund
Natalia Goldin Gallery
Norrköpings Visualiseringscenter
Studio 24
Ugallery

EKONOMISKA BIDRAG / FINANCIAL SUPPORT

Landstinget Dalarna, Kultur- och bildningsnämnden
Arbetsförmedlingen Avesta
Norska ambassaden
Svenska kulturfonden i Finland

SPONSORER / SPONSORS

Avesta Smide AB
Avesta Tidning
Dala Demokraten
AB Karl Hedin
Allteknik i Vikmanshyttan
PrintGlas
SSAB i Oxelösund

LEDNINGSGRUPP / EXECUTIVE GROUP

Lars Åke Everbrand, Kenneth Linder, Caroline Gustafsson

KONSTNÄRSURVAL / SELECTION OF ARTISTS

Lars Åke Everbrand, Caroline Gustafsson, Kenneth Linder,
Karin Perers, Juha Sulila

KONSTHÄNGNING / ART DISPLAY

Hans Nilsson och Carl Erik Dahlberg

LJUSSÄTTNING / LIGHTING

Adam Ander Nedzewicz

ARBETSGRUPP / TEAM

Lena Jonsson, Lars-Per Eriksson, Anders Hägglund,
Eva Haglund, Karin Dalnor, Ing-Marie Olsson, Lars Fransson,
Inger Mathsson, Solweige Palm, Torbjörn Åkerlund.

KATALOG / CATALOGUE OMSLAG / COVER

Framsida / Front page

Genom Pontus Ersbackens skulptur *Robot 09* syns Verkets entré och en rostugn. /

The entrance to The Works and a roasting oven seen through Pontus Ersbacken's sculpture *Robot 09*.

Baksida / Back page

Hanna Belings skulptur *Tora* i sitt galleri vid masugn.

/ Hanna Beling's sculpture *Tora* in it's gallery by the blast furnace.

FOTO / PHOTO

Therése Asplund, Linslusen

Jonas Palm, sid. 7, 9, 42, 43, 44

ILLUSTRATION

Jan-Erik Pettersson

TEXT

Karin Perers

ÖVERSÄTTNING / TRANSLATION

Richard Emery, Fair Copy

GRAFISK FORM / LAYOUT

Anneli Holmquist

TRYCK / PRINTED BY

Centrumtryck AB, Avesta

ISBN

978-91-633-6838-7

© Kultur Avesta, Avesta kommun

Avesta Art 2011

Mellanplan/*Floor 3*
Gabriella Göransson

Kransplan/*Floor 4*
Helena Blomqvist
Anders Stimmer
Hanna Beling

Björn Lövins Galleri

Ute/*Outside*
Pontus Ersbacken

Entréplan/*Floor 2*
Anders Stimmer
Eric Dyer

Markplan/*Floor 1*
Stina Wirsén
Sara Lundberg
Roy Andersson
Kaj Engström
Ulrika Minami Wärmling

Masugnshallen/*Floor 0*
Kaj Engström
Jörg Jeschke

Martinhallen/*Floor 00*
Nygårds Karin Bengtsson
Michael Ellburg
Pontus Ersbacken
Henry Grahn Hermunen

